

3 Якісними соціальні послуги стануть тоді, коли фінансуватиметься допомога конкретній людині, а не заклад

8 Хірург Броніслав Полінкевич — про свої найцікавіші операції й способи боротьби із професійними стресами

ГАЗЕТА ЦЕНТРАЛЬНИХ ОРГАНІВ ВИКОНАВЧОЇ ВЛАДИ УКРАЇНИ

ЗАСНОВАНА В 1990 РОЦІ

www.ukurier.gov.ua

УРЯДОВИЙ КУР'ЄР

СУБОТА, 6 ЛЮТОГО 2016 РОКУ

ЦІНА ДОГОВІРНА

№24 (5644)

ЦИТАТА ДНЯ

ОЛЕКСІЙ ПАВЛЕНКО:

«Диверсифікація ринків завдяки розширенню географії експорту дала змогу агросектору України безболісно перенести втрату ринку Росії».

Міністр аграрної політики та продовольства про те, що ЄС нині став одним із найбільших споживачів української агропродукції

Перший плюс за п'ять років

ФІНАНСИ. Торік платіжний баланс повернувся з дефіцитного до профіцитного стану. Його додатне сальдо становило 849 мільйонів доларів США проти позаторішнього від'ємного обсягом 13,3 мільярда доларів. Востаннє платіжний баланс було зведено в «плюс» у 2010 році.

Це стало насамперед результатом значного скорочення дефіциту поточного рахунку. Торік він був мінімальним із 2005 року і становив лише 204 млн доларів (0,2% від ВВП). Тоді як позаторік сягав 4,6 млрд доларів (3,5% ВВП).

Корекції поточного рахунку сприяло також швидше падіння імпорту — 33,5%, тоді як скорочення експорту становило 30,5%, йдеться у прес-релізі Національного банку. На обсягах нашого експорту позначилася несприятлива зовнішньоекономічна кон'юнктура на ринках металів та агропродукції, а також обмеження торгівлі з РФ. Водночас це було компенсовано зниженням цін на енергоресурси, меншими фізичними обсягами імпорту природного газу, високим врожаєм окремих видів зернових культур, зокрема пшениці. Профіцит фінансового рахунку також поліпшив стан платіжного балансу.

ЦИФРА ДНЯ

30,9 млрд грн

становив торік дефіцит зведеного бюджету України. Це в 2,3 раза менше показника 2014 року

Ліс на краю прірви

ПРОБЛЕМА. Як уникнути ризиків, які загрожують руйнуванням державної системи лісового господарства

«Ми прийшли єдиною командою, і ми будемо працювати єдиною командою»

ЗАСІДАННЯ КАБІНЕТУ МІНІСТРІВ. Уряд визначив принципи подальшої роботи щонайменше на 12 місяців

Катерина МАЦЕГОРА,
«Урядовий кур'єр»

Прем'єр-міністр Арсеній Яценюк скликав міністрів о восьмій годині вечора чет-

верга. Такими рішучими діями він сполошив не тільки організаторів засідань у Будинку уряду, а й громадськість. За кілька хвилин до початку заходу оптимісти, які ві-

рають у щасливий поворот долі країни, та скептики, котрі не сподіваються на бодай якісь зрушення за нинішньої влади, у мережі Facebook активно обмінювалися інформа-

цією про те, що ось-ось станеться дещо важливе, що Арсеній Яценюк зробить сенсаційну заяву.

Не сталося! У залі засідань, судячи з виразів облич членів

уряду, панували лад і спокій. Прем'єр-міністр домовився зі своїм оточенням. Словами глави уряду це значить: «захистив його».

2

КУРСИ ВАЛЮТ/БАНКІВСЬКІ МЕТАЛИ

встановлені Національним банком України на 5 лютого 2016 року

USD 2589.2673 за 100 доларів США

EUR 2901.5329 за 100 євро

RUB 3.3864 за 10 рублів

/ AU 299409.92

AG 3816.58

PT 222935.91

PD 127650.88 за 10 трійських унцій

НОВИНИ ТА КОМЕНТАРІ

«Ми прийшли єдиною командою, і ми будемо працювати єдиною командою»

(Закінчення.
Початок на стор. 1)

Міністр охорони здоров'я Олександр Квіташвілі, міністр аграрної політики і продовольства Олексій Павленко, міністр інфраструктури Андрій Пивоварський та міністр інформаційної політики Юрій Стець відкликали свої заяви про відставку. Головний акцент вечора можна означити так: «Ми всі — одна команда. Прийшли разом вершити реформи і разом...» Що далі відбуватиметься в цій згуртованій, рішуче налаштованій групі реформаторів, покаже лише час. На цю думку наштотувала відсутність у залі міністра економічного розвитку і торгівлі Айвараса Абромавичуса.

Про обов'язки
й відповідальність

Про те, що нинішнім складом міністри працюватимуть і надалі, з упевненістю заявив Прем'єр-міністр. Тривалі дискусії таки вивели членів уряду на консенсусну пряму. Її постулати озвучив Арсеній Яценюк: «Уряд не потерпить політичного тиску і політичної компрометації як партнерів по коаліції, так і будь-яких інших політичних сил. Те, що зараз відбувається, — це свідчення того, що ми справді команда українського уряду, який працює на реформи, необхідні країні. Наш принцип: один за всіх і всі за одного.

Ми прийшли єдиною командою, і ми будемо працювати єдиною командою».

Кабінет Міністрів навіть визначив принципи подальшої роботи, яка, за словами Арсенія Яценюка, триватиме щонайменше 12 місяців. Йдеться про чесність, прозорість, відповідальність, співпрацю без шантажу, політичного тиску і торгів за посади міністрів, їхніх заступників і керівників державних компаній.

Свіжий план дій уряду на 2016 рік матиме успіх за умови ухвалення ініційованих КМУ законопроектів та їх імплементації. Щодо вимог Арсеній Яценюк зазначив: «Міністр, призначений парламентом, несе всю повноту відповідальності за свою галузь і за те відомство, в якому він працює. Жоден політичний діяч і жоден політик не має права втручатися в діяльність цього міністра та уряду загалом — через власні бізнес-інтереси чи політичний шантаж і спроби вплинути на рішення того чи того міністра, чи керівника тієї чи іншої державної компанії, затвердженого міністром на прозорих умовах. Разом прийшли, разом працюємо. Якщо наша місія буде виконана — разом підемо. Але раз чітко зазначаємо: ми й надалі боротимемося за майбутнє країни і за те, чого очікує український народ, — за реальні й справжні зміни в країні».

Подєкуди засідання нагадувало партійний з'їзд. Прем'єр наголошував, щонайменше три-

Уряд продовжує злагоджену роботу над реальними реформами в країні

чі, що подальша робота міністрів розрахована на неприпустимість тиску партій, фракцій та окремих депутатів; максимальну прозорість влади; справедливую платню для держслужбовців; публічні й прозорі державні закупівлі без винятку; безперечну підтримку програми реформ; співробітництво МВФ і парламентської коаліції; роботу без жодного політичного втручання в зміну керівництва топ-60 державних підприємств.

Опісля брали слово й міністри, котрі передумали полишити свої крісла. Очільник Міністерства внутрішніх справ Арсеній Аваков виступив проти деструктивного політичного тиску на здійснення реформ. Він наполягав на завершенні всіх розпочатих процесів у сфері дерегуляції, реформи харчової безпеки, земельної реформи, прозорої аграрної приватизації, оновлення кадрового потенціалу в органах влади, на подальшій боротьбі як з російською економі-

чною агресією, ембарго, так і продовженні євроінтеграції в спільний європейський ринок.

Політиком мусить
зберегти державу

Міністр інформаційної політики наголосив на принципі максимальної прозорості влади. Він пояснив представникам влади, що врятувати соборність України зможе тільки діалог із суспільством. Представники бізнес-структур чи окремих політичних сил хай навіть і не мріють тиснути на представників уряду щодо лобювання кадрових питань чи власних бізнес-інтересів або втручатися в роботу державних органів влади.

Міністр охорони здоров'я підкреслив, що приїхав в Україну працювати і боротися за її майбутнє: «Я не хочу залишати справи зробленими наполовину. Я хочу, щоб Україна жила як цивілізована європейська країна.

Щоб тут не крали, заробляючи на здоров'ї людей». Він попросив парламентаріїв усе-таки підтримати законопроекти, потрібні для розбудови сучасної європейської системи охорони здоров'я.

А міністр інфраструктури заявив, що відкликає свою заяву про відставку за умови надання справедливої зарплати держслужбовцям. Нормою має стати й проведення публічних державних закупівель. Це, за словами Андрія Пивоварського, заощадить величезні гроші, завдяки яким можна буде платити справедливо зарплату не лише держслужбовцям, а й керівникам державних підприємств.

Міністр фінансів Наталія Яреско висловила за політичну підтримку парламентської коаліції: «Закликаю увесь політикум країни зберегти державу, відійти від особистих інтересів, боротися за наше майбутнє разом і прискорити реформи, які ми робимо».

Реформи
варті того,
щоб за них боротисяЮрій МЕДУНИЦЯ,
«Урядовий кур'єр»

МЕТА. Перипетії у стані Кабінету Міністрів, які останнім часом збурили суспільство, нарешті, маємо надію, завершилися на оптимістичній ноті. Згоду, досягнуту урядовою командою напередодні, вчора презентовано й у Верховній Раді. Традиційну «Годину запитань до уряду» очолив безпосередньо Прем'єр-міністр Арсеній Яценюк.

Тримаючи удар, він без остраху дивився депутатам у вічі, навіть запропонував їм внести резолюцію про недовіру Кабінету Міністрів у разі, якщо дії уряду не матимуть підтримки парламентаріїв. Тобто Кабмін готовий піти у відставку, проте лише в єдиному пориві і тільки всією командою. Втім, доки рішення про відставку немає, уряд і надалі працюватиме заради реформування країни.

«Ми прийшли однією командою, і працюємо однією командою. Якщо буде рішення про те, що цю команду потрібно змінити, ми підемо всі разом. Але будемо боротися до останнього», — чітко наголосив Прем'єр.

Це означає не тримання за крісла, а підтримку проголошеного раніше курсу. І в цьому контексті Арсеній Яценюк підтримує позицію про взаємоповагу та спільну відповідальність Кабінету Міністрів і Верховної Ради. Говорив Арсеній Яценюк і про економічні аспекти. Скажімо, Кабінет Міністрів обіцяє проіндексувати зарплати і пенсії в Україні в травні цього року, як і заплановано в Державному бюджеті на поточний рік.

«Ми будемо боротися за цінову стабільність. Ми будемо боротися за те, що рівень інфляції в поточному році має бути не вищий, ніж 12%, — конкретизував глава уряду. — Ми боротимемося за те, щоб в Україні платили зарплати і пенсії, сплачували соціальні пільги. Ми боротимемося, щоб бізнес, який одержав послаблення завдяки нашій позиції щодо зменшення вдвічі основного податку — податку на зарплату, — отримав додатковий фінансовий ресурс. Це з одного боку, а з іншого — вивів бізнес із тіні та збільшив зарплати для громадян».

Обіцяно також, що поточний рік має стати прибутковим для НАК «Нафтогаз України».

Крім того, Україна мусить і надалі йти шляхом реформ, узгоджених з її ключовими кредиторами, зокрема Міжнародним валютним фондом, Світовим банком. І дотримуватися зобов'язань, узятих перед ними.

Кремль має почати переговори
з деокупації КримуГЕОПОЛІТИКА. Євродепутати знову закликають Росію вивести
свої війська з території УкраїниВікторія ВЛАСЕНКО,
«Урядовий кур'єр»

Європарламент ухвалив резолюцію про ситуацію зі станом прав людини у Криму, а саме серед корінного населення. «Європарламент рішуче засуджує безпрецедентний рівень порушень прав людини, скоєних проти жителів Криму, особливо проти кримських татар, які відмовляються виконувати правила, нав'язані так званою місцевою владою», — йдеться в тексті резолюції.

Кримські татари згідно з міжнародним законодавством мають право на власні політичні, юридичні, економічні та культурні інституції на півострові, зазначається в тексті. При цьому євродепутати нагадують Російській Федерації, що окупаційна влада відповідальна за безпеку всього населення Криму і має поважати культурні й релігійні права татар та інших національних менших півострова.

Повідомлення про незаконні викрадення, затримання, тортури, ув'язнення кримських татар викликають глибоку стурбованість євродепутатів, і вони обурені, що окупаційна влада півострова зумисне не розслідує цих злочинів. Тож резолюція закликає російську владу припинити політичне переслідування дисидентів і громадських активістів Криму, засуджує факти вивезення їх у Росію та примусового надання їм російського громадянства.

Резолюція закликає Москву й тимчасову владу Криму «надати безперешкодний доступ на півострів міжнародним інституціям і незалежним експертам із ОБСЄ, ООН, Ради Європи, а також неурядовим організаціям і незалежним журналістам». Європарламент підтримує економічні санкції Євросоюзу щодо Криму та політику всього міжнародного співтовариства стосовно невизнання незаконної анексії Криму.

Ініціатива української влади про створення міжнародного переговорного механізму у форматі «Женева плюс» з відновлення українського суверенітету в Криму знайшла підтримку в резолюції. Євродепутати вважають, що Росія повинна «почати переговори з Україною та іншими сторонами про деокупацію Криму».

Погрози Москви розмістити на території Криму ядерну зброю у Європарламенті називають «істотною загрозою регіональній, європейській та глобальній безпеці» і вкотре закликають Росію вивести свої війська з Криму та східної України.

Кримські татари не підтримали так званий референдум щодо приєднання Криму до Росії й надалі протистоять окупаційній владі півострова, саме тому вони найбільше потерпають від переслідувань самопроголошеної кримської влади. Цю думку під час дебатов, які передували голосуванню, висловлювали чимало промовців. Литовський депутат Пятрас Ауштрявичюс заявив, що президент Путін, який як

верховний головнокомандувач «зелених чоловічків» і «чемних людей», котрі захоплювали Крим, повною мірою відповідає за вбитих і зниклих безвісти на Кримському півострові, починаючи з березня 2014 року.

Бельгійський депутат Марк Демесмакер назвав кричущими факти утисків кримських татар і сказав, що за останні два роки Крим перетворився на «півострів страху». Він переконаний, що міжнародне співтовариство не має права триматися осторонь цієї ситуації. Підтримати кримських татар, «які протистоять анексії», пропонує і євродепутат від Хорватії Андрей Пленкович. Він закликав Євросоюз не скасовувати санкцій проти російської влади, «аж поки вона не піде з Криму». Він також вважає необхідними переговори у женевському форматі: «Я переконаний, що під час переговорів питання Криму та Донбасу не повинні роз'єднуватися, бо причина цих двох проблем однакова».

Російська влада видала ордер на арешт лідера кримських татар Мустафи Джемілева, радянського дисидента, який боровся за право повернення свого народу на рідну землю, — про це сказав чеський депутат Яромир Штетіна. Він нагадав, що Мустафа Джемілев свого часу засудив радянську окупацію Чехословаччини, і висловив переконання, що нині Європарламент має підтримати кримських татар і значно посилити тиск на окупаційну російську владу.

Фінансуватимуть послуги, а не заклади

ЕКСПЕРТНА ЗУСТРІЧ. У Кабміні обговорили зміни до Закону «Про соціальні послуги»

Любомира КОВАЛЬ,
«Урядовий кур'єр»

Прямуючи до Європи, Україна має не лише активно боротися з корупцією, реформувати економіку та інші сфери, а й надавати людям нові, якісні та вчасні соціальні послуги. Нині їх дуже потребують люди з обмеженими фізичними можливостями та малозабезпечені, а також родини, які потрапили в складні життєві обставини, самотні пенсіонери, хронічно та смертельно хворі громадяни, діти-інваліди та інші.

Останню редакцію Закону «Про соціальні послуги» ухвалено ще у 2003 році. Проте реалії змінюються, а отже, й законодавство потребує оновлення. Саме тому фахівці Міністерства соціальної політики у співпраці з вітчизняними експертами й закордонними фахівцями розробили новий удосконалений проект такого закону. Нині його подано до Верховної Ради, проте перше читання він ще не пройшов. Тож у всіх зацікавлених сторін є час внести свої пропозиції, корективи та доповнення. Що саме й відбувалося під час експертної зустрічі на

тему «Реформування соціальних послуг», яка пройшла у Кабінеті Міністрів за участі фахівців Мінсоцполітики, експертів і представників усіх регіонів.

Заступник міністра соціальної політики Віталій Мушчинін нагадав, що нині в Україні діють дві тисячі соцзакладів, які надають послуги понад двом мільйонам громадян. Нова редакція закону передбачає оптимізацію цих закладів, усучаснення й розвиток. Натомість змінюються і потреби людей, що спонукає фахівців впроваджувати інноваційні соціальні технології для надання послуг. Наприклад, територіальні центри надають педагогічну послугу у межах проекту «Університет третього віку» майже в усіх регіонах. Нею вже скористалися понад 20 тисяч українців. У Харківській, Черкаській областях та в столиці надають послугу з догляду за людьми з психічними розладами на дому, без потреби примусово направляти їх у спеціальні медустанови.

Нині вже сформовано організаційну модель надання соціальних послуг у регіонах, яка передбачає

щорічне визначення потреб громад у соціальних послугах, встановлення переліку пріоритетних з-поміж них, планування надання цих послуг, проведено соціального задоволення у недержавних організаціях, визначено порядок надання соцпослуг і моніторинг якості. Затверджено і методичні рекомендації розрахунку їхньої вартості.

— Для впровадження цієї моделі ми провели велику роботу із залученням регіональних фахівців і міжнародних експертів. Нині цю модель апробуємо в Запорізькій, Миколаївській і Хмельницькій областях. Торік там закупили соцпослуг за новим механізмом на суму понад 250 тисяч гривень. А загалом українцям було надано близько 6 мільйонів таких послуг, — зазначив заступник міністра.

І додав, що реформою передбачено розроблення державного соцстандарту послуг. Нині вже затверджено 13 таких стандартів. А до кінця цього року мають затвердити ще 10. Один із них практично готовий до втілення — це стосується стаціонарного догляду за громадянами

похилого віку та інвалідами. А ще планується перехід на адресне фінансування саме конкретних соціальних послуг для конкретних людей, а не закладів, де, чого гріх таїти, надані державою кошти не завжди використовують за призначенням.

Представники регіонів розповіли про наболіле. Скажімо, соціальні фахівці з Дніпропетровщини попросили приділити більше уваги питанню надання соціальних послуг молоді, підліткам та родинам, які потрапили у кризову ситуацію. Зі Львівщини були пропозиції щодо розвитку супервізії (індивідуального кураторства). Полтавчани наголошували й на тому, що люди без визначеного місця проживання зазвичай не мають паспортів, а отже, й можливості отримувати соцпослуги. Одесити ж скаржилися на скорочення кількості соціальних центрів і соцпрацівників.

Фахівці Мінсоцполітики зауважили, що обговорення проекту закону триває. Вони пообіцяли уважно розглянути всі зауваження та пропозиції, які надходять від експертів і фахівців із регіонів.

ПРОШУ СЛОВА!

Французька маска російської пропаганди

Вікторія ВЛАСЕНКО,
«Урядовий кур'єр»

Фільм «Україна: маски революції» французького режисера Поля Морейри про події часів Майдану, який показали 1 лютого на французькому приватному телевізійному каналі «Canal+», обурив своєю тенденційністю і упередженістю не лише українців. Його розкритикували у багатьох впливових медіа Франції, зокрема «Libération», «Le Nouvel Observateur», «Le Monde», «Mediapart», котрі розмістили критичні рецензії на фільм, звинувативши Поля Морейру в порушенні журналістських принципів і пересмикнуванні фактів на догоду Кремлю.

У своїй картині, яку французькі колеги Поля Морейри назвали гідною російського каналу «Russia Today», автор майже не згадує про анексію Криму і більшу її частину присвячує добровольчому батальйону «Азов», партії ВО «Свобода» і «Правому сектору», які, на його думку, були головною політичною силою українського Майдану і зіграли ключову роль у становленні « нової України ». Крім того, у фільмі докладно оповідається про трагічні події в Одесі, коли під час пожежі в Будинку профспілок загинуло 49 людей. Автор робить висновок: їх спалили « націоналісти », яких влада покриває.

Комісія з журналістської етики України вже оголосила про намір подати скаргу на «Canal+» до Альянсу незалежних прес-спілок Європи з проханням розглянути і дати належну оцінку сюжету «Масок революції» відповідно до норм професійної етики журналіста, дій журналіста і редактора, які готували і ухвалювали рішення про показ фільму.

Іноземні журналісти, які працюють в Україні, також обурилися перекручуванням фактів у фільмі Поля Морейри і опублікували відкритого листа на адресу телеканалу «Canal+». «Ми були шоковані документальним фільмом Поля Морейри «Україна: маски революції», трансльованому «Canal+», — зазначають журналісти. За їхніми словами, у стрічці немає розуміння складного питання російсько-українських відносин, проте повно плутанини, яку зцементовано низкою хибних тверджень, неперевіреної інформації й маніпуляцій монтажу. Журналісти також вказують на викривлену подачу інформації про праві радикальні рухи в Україні, мовне питання та подвійне трактування анексії Криму. «Після революції населення Криму абсолютною більшістю проголосувало на «референдумі за вірність Росії», — стверджує Поль Морейра. При цьому зникає конкретний контекст: за яких умов відбувалося голосування, а саме під час системного розгортання російських військових сил на півострові, наголошують іноземні журналісти, які на власні очі стежать за перебігом подій в Україні.

Шкода лише, що цього листа навряд чи прочитають ті передплатники «Canal+», які подивилися скандальний фільм. До речі, канал пускав його в ефір двічі. Мабуть, такий своєрідний зворотний ефект на керівництво каналу справив лист посольства України у Франції, в якому українські дипломати просили «Canal+» не демонструвати довірливий французькій публіці відверту проросійську пропаганду.

Чомусь не дивує факт появи такого фільму саме на французькому каналі. Якесь хворобливо-патологічне навіть не любов, а відданість французів Росії вчувається у цій країні на підсвідомому рівні. І я вже писала про те, що цьому є багато причин, серед яких головні масштабно-історичні, кривдо-родинні і меркантильно-фінансові.

Я переконана, що якби добре вивчити біографію і життєвий шлях мосьє Морейри, а також членів ради директорів «Canal+», то «російський слід», який пов'язаний з однією, а може, й кількома з названих причин, знайти буде зовсім нескладно. Але, на жаль, закони медіа-простору доводять, що спростування і викриття постфактум майже не пом'якшують згубного впливу отруйних викидів дезінформації.

Торік восени Міжнародна дорадча група Ради Європи з розслідування обставин одеської трагедії дійшла висновку, що українська влада фактично не розслідувала тих подій і за півтора року, котрі минули після пожежі в одеському Будинку профспілок, не змогла покарати жодного винуватця. Погодьтеся, експертів РЕ важко звинуватити у симпатіях до Москви. А аргумент Одеської трагедії і «спалені націоналістами прихильники Росії», якими так вправно маніпулює Поль Морейра, й досі залишається улюбленим аргументом кремлівських пропагандистів, який вони використовують за кожної зручної нагоди. Та й українські праві партії самі неодноразово створювали інформаційні приводи й картини, ніби під спецзамовлення російського телебачення.

Україна ось уже другий рік протистоїть не лише відкритій війсьній агресії Росії, а й російській інформаційній війні, яку ведуть далеко за межами України. Відбивати всі інформаційні атаки Кремля у нас просто не вистачає можливостей і сил. Тому найліпшим і найпереконливішим їх спростуванням стануть лише глобальні перетворення в Україні, реальні результати реформ, які демонструватиме нове покоління політиків.

Корупція пручається, але відступає

ЗАКУПІВЛІ. Україна зекономила півмільярда гривень

Олег ЛИСТОПАД,
«Урядовий кур'єр»

Законтрактовані Україною міжнародні організації вже провели тендери на закупівлю ліків, які надають безкоштовно певним категоріям хворих на СНІД, туберкульоз, рак та інші важкі хвороби, а також вакцин. Приблизно половину препаратів придбано в українських виробників.

Залучення таких авторитетів, як ВООЗ, ООН, ЮНІСЕФ, Міжнародна асоціація із забезпечення медикаментами (International Dispensary Association), міжнародна компанія з розвитку державно-приватного партнерства Crown Agents уможливило прозоро й ефективно витратити гроші, надані на ці цілі із Держбюджету-2015 два мільярди 197 мільйонів гривень. Про це позавчора під час прес-брифінгу в Українському кризовому медіа-центрі повідомив заступник міністра охорони здоров'я Ігор Перегінець. «За попередньою інформацією програми розвитку ООН, під час закупівлі лікарських засобів для ліку-

вання туберкульозу в процесі тендеру вдалося зекономити понад 30% коштів. Тобто ці препарати обійшлися нам майже на третину дешевше порівняно з аналогічними, закупленими у 2014 році», — заявив посадовець. Уточнюючи цифри, він зазначив, що у 2015-му на придбання запланованої кількості протитуберкульозних препаратів витрачено 7,5 мільйона доларів (із наданих 9 мільйонів). 2014 року на ту саму кількість лікарських засобів потрібно було витратити не сім з половиною, а 12,5 мільйона.

Успішність співпраці з міжнародними грантами в тому, що цього року вперше закуплено чотири протитуберкульозні препарати, які МОЗ досі не вдавалося придбати, попри нагальну потребу в них. Із закупівлею препаратів за програмою з онкології економія ще більша — понад 60% порівняно з цінами 2014 року.

Вакцини проти кору, краснухи, дифтерії, правця поставлять в Україну вже цього місяця. До кінця березня в Україну надійде чверть усіх антиретровірусних препа-

ратів для лікування ВІЛ-інфекції, які закуповує дитячий фонд ЮНІСЕФ. Оскільки саме до цього терміну ми маємо запас таких ліків, це дасть змогу пацієнтам не переривати лікування.

Про ефективність практики ведення закупівель через визнаних міжнародних авторитетів свідчить і те, що отримані через них ліки найдешевші порівняно з цінами на них у Росії, Болгарії, Молдові, Польщі, Словацькій Республіці, Угорщині й Чеській Республіці. Всі закупівлі відбувалися чесно і прозоро з найкращою пропозицією ціни та якості, зазначив заступник міністра. «Тому не 60%, як торік, а всі 100% коштів на такі закупівлі (приблизно 4 мільярди гривень) у 2016 році будуть проведені через міжнародні організації», — заявив Ігор Перегінець.

Інформацію щодо отримання ліків у лютому 2016-го за бюджетні кошти 2015 року виконавчий директор БФ «Пацієнти України» Ольга Стефанишина назвала фантастичною. Адже ліки за кошти Держбюджету-2014 в Україну почали заво-

зити влітку 2015-го, а деякі (наприклад, для хворих на СНІД) не завезли й досі. «Цих ліків півтора року в Україні немає і не буде, бо їх просто вкрали», — заявила Ольга Стефанишина.

Народний депутат Єгор Соболев назвав закупівлі лікарських засобів через міжнародні організації першою успішною реформою у галузі охорони здоров'я: «Це дуже успішна коаліція. Громадські організації, принципі люди в уряді та парламентах зламали одну зі страшних схем, коли майже 40% грошей платників податків, які могли б урятувати хворих, йшли у кишені власників фірм-прокладок і посадовців, які стояли за ними». На думку Єгора Соболева, відчутна різниця у цінах препаратів, які отримуємо коштом Держбюджету-2015 порівняно з тими, що закуповували у попередні роки, свідчить про наявність зловживань під час попередніх закупівель. Тому депутат і його колеги вже звернулися до Національного антикорупційного бюро з вимогою провести відповідне розслідування.

ПОДІЇ ТА КОМЕНТАРІ

ДОКУМЕНТИ

КАБІНЕТ МІНІСТРІВ УКРАЇНИ

ПОСТАНОВА
від 4 лютого 2016 р. № 42
Київ

Про внесення зміни до пункту 2 постанови Кабінету Міністрів України від 2 грудня 2015 р. № 1001

Кабінет Міністрів України **ПОСТАНОВЛЯЄ:**

Внести зміну до пункту 2 постанови Кабінету Міністрів України від 2 грудня 2015 р. № 1001 «Про затвердження Ліцензійних умов провадження господарської діяльності з перевезення пасажирів, небезпечних вантажів та небезпечних відходів автомобільним транспортом, міжнародних перевезень пасажирів та вантажів автомобільним транспортом» (Офіційний вісник України, 2015 р., № 98, ст. 3358), замінивши у підпунктах 2 і 3 слова «два місяці» словами «шість місяців».

Прем'єр-міністр України А. ЯЦЕНЮК

КАБІНЕТ МІНІСТРІВ УКРАЇНИ

РОЗПОРЯДЖЕННЯ
від 20 січня 2016 р. № 44-р
Київ

Про реорганізацію Буковинського державного фінансово-економічного університету

1. Погодитися з пропозицією Міністерства освіти і науки щодо реорганізації Буковинського державного фінансово-економічного університету шляхом приєднання до Чернівецького національного університету імені Юрія Федьковича. Реорганізацію здійснити в межах бюджетних призначень, передбачених зазначеному Міністерству для підготовки кадрів.

2. Взяти до відома, що студенти Буковинського державного фінансово-економічного університету продовжують навчання у Чернівецькому національному університеті імені Юрія Федьковича.

Прем'єр-міністр України А. ЯЦЕНЮК

КАБІНЕТ МІНІСТРІВ УКРАЇНИ

РОЗПОРЯДЖЕННЯ
від 13 січня 2016 р. № 49-р
Київ

Про затвердження проекту «Реконструкція системи технічного водопостачання. Робота блоків 1...3 на Ташлицькому водосховищі та бризкальних басейнах Южно-Української АЕС» (Коригування)»

1. Затвердити поданий Міністерством енергетики та вугільної промисловості проект «Реконструкція системи технічного водопостачання. Робота блоків 1...3 на Ташлицькому водосховищі та бризкальних басейнах Южно-Української АЕС» (Коригування)», розроблений відкритим акціонерним товариством «Харківський науково-дослідний і проектно-конструкторський інститут «Енергопроект» та рекомендований до затвердження державним підприємством «Укрдержбудекспертиза» Міністерства регіонального розвитку, будівництва та житлово-комунального господарства, з такими техніко-економічними показниками:

вид будівництва	— реконструкція
площа водосховища за нормального підпірного рівня без виділення частини водосховища для Ташлицької ГАЕС, кв. кілометрів	— 7,26
площа водосховища за нормального підпірного рівня після відділення частини водосховища під верхню водойму Ташлицької ГАЕС, кв. кілометрів	— 6,16
нормальний підпірний рівень водосховища, метрів	— 99,5
об'єм Ташлицького водосховища за нормального підпірного рівня, млн. куб. метрів	— 73,4
площа водоскиду, кв. кілометрів	— 96,5
загальна кошторисна вартість будівництва в поточних цінах станом на 1 вересня 2015 р., тис. гривень	— 986 383,165
у тому числі:	
будівельних робіт	— 492 091,711
устаткування	— 319 623,244
інші витрати	— 174 668,21
із загальної кошторисної вартості станом на 1 вересня 2015 р. виконано, тис. гривень	— 26 038,333
у тому числі:	
будівельних робіт	— 16 717,213
інші витрати	— 9 321,12
тривалість завершення реконструкції, місяців	— 36

2. Визнати таким, що втратило чинність, розпорядження Кабінету Міністрів України від 7 грудня 2005 р. № 498 «Про затвердження проекту та титулу будови «Реконструкція системи технічного водопостачання. Робота першого — третього блоків на Ташлицькому водосховищі та бризкальних басейнах Южно-Української АЕС».

Прем'єр-міністр України А. ЯЦЕНЮК

КАБІНЕТ МІНІСТРІВ УКРАЇНИ

РОЗПОРЯДЖЕННЯ
від 3 лютого 2016 р. № 60-р
Київ

Про тимчасове покладення виконання обов'язків Міністра екології та природних ресурсів України на Вронську Г. О.

Покласти тимчасово, до призначення в установленому порядку Міністра екології та природних ресурсів України, виконання обов'язків Міністра на заступника Міністра екології та природних ресурсів України з питань європейської інтеграції Вронську Ганну Олександрівну.

Прем'єр-міністр України А. ЯЦЕНЮК

Допис як привід для звільнення

НА РОБОЧОМУ МІСЦІ. «Урядовий кур'єр» з'ясовував, чи має право роботодавець порпатися в особистому листуванні працівників

Ірина ПОЛІЩУК,
«Урядовий кур'єр»

Свої офіційні сторінки у соціальних мережах мають багато працівників. І ніде правди діти, всі ми час від часу в робочий час розміщуємо на них власні дописи. Тому повідомлення в деяких ЗМІ, що Європейський суд з прав людини (ЄСПЛ) прийняв рішення, яким дозволив звільняти з роботи за пости в соцмережі, зроблені у робочий час, здивувало і занепокоїло багатьох.

Не все так

Ідеться про те, що судді Малої палати ЄСПЛ зазначають, що роботодавець має право перевіряти, чи виконують співробітники на робочому місці свої службові обов'язки та чи не використовують комп'ютер для власних потреб.

«Насправді все відбувалося так: інженер, який працював у компанії та якого звільнили за листування з коханою у Yahoo-messenger, звернувся у ЄСПЛ, — розповідає спеціаліст у сфері захисту прав у ЄСПЛ Андрій Крістенко. — Але в цьому рішенні багато нюансів. Передовсім у компанії існували чітко встановлені правила, згідно з якими заборонено використовувати робочий комп'ютер, інтернет, за який платить роботодавець, та електронну пошту з особистою метою. Держава, яка виступала опонентом у цій справі, надала інформацію, що працівники цієї компанії начебто підписували документ, яким роботодавець інформував їх, що вже звільняв людину за використання робочого інтернету з особистою метою. Суд зауважив, що оскільки в компанії були внутрішні правила, які забороняли приватне листування, то рішення про звільнення було виправданим».

А як таку ситуацію трактували б в Україні? Експерти твердять, що все залежить від деталей справи, тому кожен конкретну ситуацію слід розглядали окремо.

Суть — у нюансах

В українських компаніях теж полюбляють стежити за працівниками. Декотрих працівників знайомлять з внутрішніми корпоративними правилами одразу під час оформлення на роботу, а дехто дізнається про негласні заборони лише коли потрапляє в неприємну ситуацію.

Так, одного дня чоловіка знайомої, коли той прийшов на роботу, буквально ошелешили тим, що керівництво роздруковувало та виві-

Фото Володимира ЗАЙКИ

Перед тим, як щось писати у соцмережах, варто подумати, аби потім не шукати нову роботу

сило в конференц-залі приватне листування в «асяці» працівників кількох відділів. У результаті кількох колегам довелося звільнитися через те, що колектив дізнався подробиці їхнього особистого життя... Варто сказати, що в цій фінансовій установі керівництво неодноразово попереджало підлеглих про те, що месенджерами можна користуватися виключно для з'ясування робочих питань.

Аби уникнути неприємностей, в українських компаніях найчастіше доступ

рішних корпоративних правил.

Відкритіші й гнучкіші компанії дозволяють доступ до деяких соціальних мереж, переважно це Facebook і LinkedIn. Адже їх можна використовувати зокрема й для наروшення клієнтської бази та комунікації з представниками ЗМІ. Проте є певні рекомендаційні обмеження щодо типу дописів. Наприклад, не радять друкувати компрометуючі фото.

І є компанії (переважно нішеві невеликі юридичні

що не варто зловживати «сидінням» у соцмережах. Адже робота є робота.

Моніторингу не передбачено

Щодо правомірності дій роботодавців, то, на думку юристів, у деяких ситуаціях керівництво все-таки впадає у крайнощі.

«Якщо ваше листування оприлюднили, то це дає підстави для звернення до суду для захисту честі та гідності, — роз'яснює юрист Центру соціальних досліджень Віталій Дудін. — Кодекс законів про працю (КЗпП) не передбачає права роботодавця моніторити соцмережі задля з'ясування, чим ви займаєтесь в робочий час в інтернеті. Він не повинен філювати робочий процес на відеокамеру та здійснювати аудіозапис. Це загальне правило, яке випливає з Конституції, де прописано заборону на втручання у приватне життя і збирання інформації проти волі особи».

Також у нас чинний Закон «Про інформацію», який забороняє збирати дані про особу без її згоди, крім винятків, визначених законом.

«Не варто забувати, що Кримінальний кодекс забороняє порушення недоторканності приватного життя», — наголошує Віталій Дудін.

Насамкінець Андрій Крістенко наголошує: потрібно усвідомлювати, що рішення ЄСПЛ не створює прецеденту. Інакше потрібно було б звільнити ледь не 90% працівників.

Щодо скандалів навколо постів, то в Україні справа до судів ще не доходила, зазвичай усе закінчується виховною роботою.

Щоб уникнути неприємностей, в українських компаніях найчастіше доступ до соціальних мереж або обмежують, або зовсім блокують.

до соціальних мереж або обмежують, або зовсім блокують. Згідно з дослідженнями порталу HeadHunter, у кожному четвертому офісі співробітники не можуть повною мірою користуватися соціальними мережами.

Наприклад, в юридичній галузі все залежить від політики самої компанії.

«Є як консервативні компанії, так і демократичні. Якщо йдеться про тих, хто входить у топ-5 ринку, то тут справді можуть діяти обмеження на користування соціальними мережами в робочий час, — розповідає Тетяна Бенько, партнер консалтингової компанії Legal Marketing Solutions. — Ці обмеження запроваджують задля унеможливлення витоку інформації, а також для покращення внутрішньої дисципліни. Правила поведінки можна оформити або наказом, або у вигляді переліку внут-

фірми), які навіть не мають власного корпоративного сайту, але доволі активно використовують ресурс соціальних мереж для нарошення своєї публічності й налагодження корисних контактів з потенційними клієнтами та партнерами задля розвитку бізнесу».

Системний адміністратор одного з відомих медіаресурсів говорить, що в їхній компанії необхідність доступу до соціальних мереж визначає керівник відділу. Якщо співробітник аргументовано пояснить, для чого йому потрібен, наприклад, Скайп, то він отримає доступ до нього. Хоча є відділи (скажімо, рекламний та маркетинговий), де цей доступ відкритий. Проте в їхній компанії не можна відвідувати такі сайти, як Однокласники та ВКонтакте. Така сама історія і з «аскою». А ось до мережі Фейсбук керівництво ставиться лояльно, проте співробітники добре розуміють,

ДОВКІЛЛЯ

Ліс на краю прірни

Олег ЛИСТОПАД,
«Урядовий кур'єр»

Улісництвах півдня й сходу України з початку року перейшли на один робочий день на тиждень. Так-так, чотири робочих дні на місяць. Це розв'язує руки бракон'єрам. А з настанням теплої пори року за такого графіка не будуть проведені роботи з догляду за існуючим лісом, не буде посаджено нових дерев. Не будуть проведені у повному обсязі протипожежні заходи. Це означає, що на повен зріст постає проблема вогняної небезпеки. Небезпеки настільки великої, що пожежі в Олешківських пісках, які Ющенко особисто гасив у білій сорочці, здадуться нам дитячими забавками.

Причина п'ятиразового скорочення робочих годин проста — нічим платити зарплату. У багатьох на ліс регіонах держлісгоспи мають прибуток від реалізації зрубаної деревини, у степу ж і лісостепу рубати просто нічого, насадження там не промислові, а захисні. У попередні роки гроші на «зеленого друга» півдня й сходу та лісозахисні заходи в усіх регіонах надавав бюджет. Позаторік, наприклад, на ведення лісового і мисливського господарства, охорону і захист лісів у держлісфонді держбюджетом передбачалося 438 мільйонів гривень. Торік — 396 мільйонів.

Держбюджет-2016 спрямовує на ці потреби аж... 66 мільйонів. Математично грамотні читачі вже порахували, що цільове фінансування лісової галузі зменшилося за рік у шість разів. Але насправді зменшення набагато суттєвіше, і арифметика тут не зарадить.

Детальніше вивчення бюджетного розпису показує, що із цих передбачених мільйонів 63,3 — «витрати споживання». У перекладі на звичну мову це означає, що використати їх можна лише на фінансування бюджетних установ. Бюджетними ж у системі Держлісагентства є лише заповідники й національні природні парки. Я за них страшенно радий, бо вони отримують навіть більше коштів, ніж торік (56,3 мільйона), — правда, якщо не враховувати, що при перерахунку на долари маємо насправді зменшення.

А ось на решту (бюджетна стаття називається «витрати розвитку») залишається 1,7 мільйона гривень. Тоді як торік було 382,7 мільйона. Тож витрати на ведення лісового господарства —

посадку нових лісів, відновлення зрубаних, догляд за лісом, проти-пожежні заходи, ведення обліку, планування тощо — зменшаться у 225 разів!

З одного котла?

Чому так сталося? Це питання варто вивчити під час службового розслідування спеціальної комісії Кабінету Міністрів. А тим часом негайно треба думати над сакраментальним «Що робити?». Держлісагентство звернулося з проханням до Прем'єр-міністра, Мінагрополітики (як головного розпорядника «лісових» коштів), Мінфіну й Комітету ВР з питань екологічної політики про надання 422,6 мільйона гривень. Інформація про це є на сайті Держлісу. Однак про те, скільки грошей просили держлісники до ухвалення головно-го бюджету країни, на цьому ресурсі немає.

Проте зміни до бюджету (якщо їх затвердить Мінфін і сприйме парламент) будуть ще не скоро. А зарплату треба платити вже вчора. Тому керівники МінАПП і Держлісагенства пропонують багатим лісгоспам позичити грошків лісгоспам бідним. Поки що — на перший квартал. Це називається «поворотна фінансова допомога». Маневр непростий, виникає купа запитань. Наприклад, чи можна буде погасити борг за допомогою бюджетного фінансування? Перший заступник міністра АПП Ярослав Красносельський проблем тут не бачить. На його думку, коли настане час повертати борг, усі лісгоспи — і бідні, і багаті — з'єднають в єдине лісгосподарське підприємство, у межах якого всі взаєморозрахунки будуть проведені без проблем. Керівники Держлісагенства й МінАПП переконані, що такий суперлісгосп назавжди розв'яже усі проблеми державних лісів: і фінансові, й організаційні.

Добрими намірами...

Ідея створити суперлісгосп й надалі не набридати державі виключаннями коштів на ведення лісового господарства на перший погляд приваблива. По-над це, вона начебто відповідає Коаліційній угоді, п. 5.2 якої передбачає «створення на базі існуючих державних лісгосподарських підприємств єдиної державної лісгосподарської структури, використавши досвід Польщі, Латвії та інших кра-

їн з успішним функціонуванням державних лісгосподарських підприємств».

Деталей в Коаліційній угоді не прописано. Але саме в них, як відомо, й ховається диявол. На думку Мінагрополітики й Держлісагентства, об'єднане підприємство має включати всі (це близько 300) лісгоспи і підпорядковуватися Держлісагентству. При цьому агентству твердо планує зберегти повноваження з управління майном і підбору кадрів для єдиного лісового підприємства.

Натомість опоненти Держлісагентства категорично проти ліквідації держлісгоспів як самостійних господарських одиниць. Вони пропонують створити об'єднання, до якого лісгоспи увійдуть як повноправні члени зі збереженням своєї самостійності. Головне — це об'єднання має бути незалежним від впливу чиновників, а контролювати його слід Наглядовій раді, яку сформує міністр АПП. Керівника об'єднання має призначати Кабмін через відкритий конкурс. І цей керівник, а не чиновники з Держлісагентства, мусить повною мірою відповідати за управління довіреним йому державним майном та за підбір і розстановку кадрів.

Скорий поспіх — людям поспіх

Профспілки, науковці, ветерани лісівничої справи висловилися проти розпочатої Держлісгоспом фактичної монополізації галузі. Деякі навіть заявили: мовляв, це перший крок до банкрутства і подальшої приватизації як майна лісових підприємств, так і (що набагато небезпечніше) самих лісів.

Чернігівська облрада на своїй сесії 18 грудня 2016 року ухвалила звернення до Президента, ВРУ та Кабміну. Визнаючи, що лісове господарство справді потребує системних змін, нинішню реформу облрада оцінює негативно. Зазначаючи зокрема, що вона спричинить погіршення соціально-економічного стану в регіонах, де основне джерело доходів — лісове господарство і деревообробна промисловість.

Надмірна квапливість, брак прозорості процесу змушують неабияк непокоїтися й міжнародних фахівців. Зокрема експерт програми FLEG II Михайло Попков зазначає, що існує чимало ризиків у разі поспіхом проведеної реформи. Так, витрати на

Фото Володимира ЗАКІ

Непродумані поспішні «реформи» загрожують знелісненням країни і закриттям підприємств

ліквідацію існуючих 300 державних лісових підприємств і злиття їх у «мегалісгосп» (вихідна допомога скороченим співробітникам, компенсація відпусток, виплата боргів тощо) становитимуть близько 1,5 мільярда гривень. А загалом потенційні витрати на таке перетворення потребуватимуть 2,5—3 мільярдів гривень. Мільярди, які на сьогодні ніде узяти. Також не відомо, чи буде той «мегалісгосп» життєздатний з урахуванням того, що ставку рентної плати за спеціальне використання лісу збільшено з нового року на 26,5% (це означає, що за користування лісовими ресурсами люди заплатять удвічі більше). До того ж, Попков прогнозує додаткове зменшення доходів лісопідприємств через мортаторій на експорт кругляку та (хоч як це парадоксально) наведення ладу на митниці.

Керівництво Держлісгоспу не погоджується з цими розрахунками, але жодних економічних викладок, жодних прорахунків свого варіанта реформи не показує. Також досі ніхто не бачив ні проекту статутних документів

«мегалісгоспу», ні порядку передачі йому земель, ні правового механізму перерозподілу коштів між підрозділами цього монстра, ні порядку організації реалізації ним деревини тощо.

Експерти застерігають, що фінансові й організаційні ризики за умови поспішного, непродуманого, закритого способу реформування обернуться колапсом, втратою не лише керованості, а й кадрів, погіршенням стану лісів. Але процес і надалі рухається тими самими темпами і тим самим курсом. Голова Держлісагентства Олександр Ковальчук заявив, що бере на себе політичну відповідальність за обраний агентством і міністерством шлях реформи галузі. Ярослав Краснопольський запевнив, що цю відповідальність готовий розділити і міністр АПП Олексій Павленко.

Це додає честі цим політикам. Але від того, що хтось заплатить своєю кар'єрою за невірні помилки, втіхи мало. Знищити ліс можна за рік. Ростити ж його треба 80 років, на що йде життя трьох поколінь.

В екологів підскаочив інтерес до радіаційного фону суден

Іван ШЕВЧУК,
«Урядовий кур'єр»

ХАБАРУЮТЬ. Майже 18 тисяч гривень отримав екоциновник від директора підприємства за безперешкодне проходження радіологічного й екологічного контролю вантажів на території Одеського порту. На цьому хабарі 22 січня його і спіямили слідчі прокуратури та працівники СБУ. І не те, щоб сам факт хабара був для нас чимось унікальним чи сума такою астрономічною. Це повідомлення зацікавило нас передусім як документальне підтвердження тих скарг і претензій, що ми їх вже роками чуємо від представників морського бізнесу.

«Ви й уваяти не можете, до якого виродження дійшли наші екологи», — обурювався ще кілька років тому один з помітних наших морських

бізнесменів, розповідаючи, як борці за чистоту довкілля буквально знущалися з мореплавців, досліджуючи баластні води на їхніх суднах. Ішлося про ізолюваний рідкий баласт, який саме через те, що ізолюваний, ніде у світі не потребує перевірки. Норми, якими керувалися контролери, і методи перевірки, які вони застосовували, фактично не залишали морякам шансів на безпроблемне проходження перевірки.

Цьому Кабмін поклав край позаторік восени. Внаслідок ухвалених тоді рішень держінспектори втратили право брати хімічний експрес-аналіз води ізолюваного баласту, крім як у разі явних слідів забруднення. Утім природа не терпить порожнечі, а її підприємливі захисники й поготів. Щойно відійшли баластні води, екоконтролери знайшли собі

іншу годівничку. «Виник новий «екологічний» проект із назвою «радіологічний контроль», — поділився якимось із нами начальник адміністрації морського порту «Южний» Максим Широков. За його словами, екологи десь відкопали постанову 1996 року, і в них різко підскаочив інтерес до радіаційного фону суден.

Максим Широков не заперечує, що приписи 1996 року й справді ніхто не скасовував і ніхто не збирався їх ігнорувати. Але через брак чітко прописаних нормативів та методик весь цей екодогляд перетворюється на таку собі гру без правил та із заздалегідь визначеним результатом. «Нема інструкцій, як заходити на судно, на яких підставах, якими приладами міряти, — нарікає Максим Широков. — Ведеться справжнісінька партизанщина: ви-

скакує з кушів еколог і біжить на судно контролювати радіацію».

Цікаво, що одного з керівників пункту радіологічного контролю Державної інспекції Північно-Західного регіону Чорного моря правоохоронці ввіймали на гарячому вже після того, як керівництво держави відсунуло й радіаційну годівничку від екологів. Наприкінці 2015-го Кабмін ухвалив постанову про спрощення екологічного та радіаційного контролю. Заступник міністра інфраструктури Юрій Васюков заявив, що це «раніше екологічний та радіологічний контроль нерідко використовували як інструмент тиску на судно- та вантажовласників», а нині «зайві процедури та можливі корупційні складові усунуто». Як бачимо, не повністю.

Утім слід визнати, що коли уряд і надалі зменшуватиме кількість за-

чіпок для корупціонерів, а правоохоронці активно вилловлюватимуть тих, хто за рахунок таких зачіпок житиметься, то з часом позбудемося небезпідставно лихого слави наших гаваней. Ще донедавна траплялося, що коли йшлося про необхідність заходити в українські порти, іноземні капітани просто відмовлялися від контракту. Адже навіть якби гіперпильність наших екологів й не мала корупційної складової, морякам і власникам вантажів зовсім не цікаво втрачати гроші через надумані процедури, яких нема вже ніде у світі.

У країні, про яку часом знають лише те, що «це там, де Чорнобиль», цілком зрозуміле серйозне ставлення до довкілля. Однак чи дає це підстави для необгрунтовано прискіпливих доглядів, від яких, зрештою, потерпає економіка власної країни?

ГЕРОЯМ СЛАВА!

Ольга ПРОКОПЕНКО,
«Урядовий кур'єр»

Перш ніж розпочати розмову з героєм сьогоднішнього нариса майором Євгеном Межевікіним, вирішила поспілкуватися з керівником навчального підрозділу, в якому навчається офіцер. Уявляла, що почую про всіх слухачів похвалу найвищого рівня. Адже тут навчається понад 90% офіцерів — учасників АТО. Аж ні. Начальник командно-штабного інституту застосування військ (сил) Національного університету оборони України імені Івана Черняхівського генерал-майор Валерій Лісневський сказав, що є різні ситуації. Навчальний процес у військовому вищі потребує дисципліни і знань. Бойові заслуги тут шанують, однак вони не на першому місці. Перед викладачами, як на полі бою, — всі слухачі рівні. Такий хід розмови змусив і мене змінити думку про них. Бо перед тим була переконана: став героєм — вважай, і навчальний рівень автоматично пройшов. Інтрига зросла, коли малювала в уяві образ свого співрозмовника. В сусідній аудиторії чекав молодий офіцер. Його обличчя сяяло радістю, життям.

«Я не скромний — я толерантний»

Ось такі люди з позитивною енергетикою і жагою до життя виграють у поєдинках з пугінськими найманцями. Звісно, насамперед запитала у Євгена про його характер. Відповів: «Я не скромний — я толерантний, веселий і наполегливий». І так у нього змалку. Що б не придумував, до фінішу доводив справу завжди. Ніколи не зраджував, не підводив. І це не порожні слова. Підтвердження цьому навіть його позивний на передовій — «Адам».

— У школі мріяв про небо, — каже офіцер. — Хотів бути льотчиком. Подавав документи на вступ до льотного училища. Забракували за станом здоров'я, щось там лікарі не те знайшли у носі. Сподівався, хірургічне втручання виправить ситуацію. Ні, не допомогло. Якийсь він у мене нещасливий цей ніс (сміється). Ось, бачите, яке перенісся — і зараз пошрамоване. Але це вже від навідної системи в танку.

У військкоматі зважили на наполегливість хлопця і порадили спробувати втілити мрію в Харківському інституті танкових військ. На інженерний факультет вступити було важче, але перспективніше. Тоді відверто говорили, що майбутнє армії мінливе. Тож отримати диплом суто за військовим фахом означало зробити крок до незатре-

Із довідки Генерального штабу ЗСУ

«Під час протистояння в донецькому аеропорту під постійним мінометним вогнем противника здійснив евакуацію підбитої БМП-2 з екіпажем зі злітно-посадкової смуги аеропорту. За період перебування в АТО танковим екіпажем офіцера було знищено понад 11 танків та бойових броньованих машин противника».

буваності. Інженерія поглинула Євгена. Результат — диплом з відзнакою.

Від теорії до практики

Служив у Дніпропетровській області. На посаді заступника командира з озброєння механізованої роти 93-ї бригади із заступником з озброєння довели до ладу дві бойові машини. Старший товариш ділився досвідом, а молодий офіцер швидко освою-

3 передової — за парту

НАША ГОРДИСТЬ.

Про те, як було в житті і як є у сьогоденні, розповів бойовий офіцер української армії з позивним «Адам»

вав на практиці здобуті знання, навіть більше. Тоді результат нікого не цікавив. Машини відправляли у сховище, вони стояли через брак пально-мастильних матеріалів. Стан справ у ар-

ген Межевікін. — А ми стоїмо рядком попід посадкою. За білою — летить червона. Потім починається стрільба. Бійці кинулися через брак пально-мастильних матеріалів. Стан справ у ар-

Із довідки Генерального штабу ЗСУ

«Під час здійснення штурму населеного пункту Піски виконував обов'язки командира 4-ї батальйонної тактичної групи 93-ї окремої механізованої бригади, отримав контузію і пошкодження внутрішніх органів. Незважаючи на поранення, продовжив управління підпорядкованими підрозділами та забезпечив успішне виконання бойових завдань. Протягом вересня та жовтня 2014 року під безперервними обстрілами противника, в складних умовах, без прикриття та вогневої підтримки, забезпечував підвезення боєприпасів та продовольства захисникам донецького аеропорту».

мії позначився і на баченні себе у війську. Євген намірився змінити професію.

Однак у 2007 році зі Збройних сил його не відпустили. «Цього року, — з усмішкою згадує Євген, — уперше вистрелив із танка штатним снарядом. Тоді у квітні ці знання пригодилися. На той момент я виконував обов'язки начальника штабу. Прийняв людей, провели з комбатом бойове злагодження підрозділів. А коли в травні надійшла команда рушати на схід, ніхто у підрозділі всерйоз цього не сприйняв. На відстані не вірилося в те, що побачили на власні очі».

Молодий офіцер згадує, як тоді всі вчилися. Яким скупим був інструктаж, коли наказали зайняти блокпост за Червоноармійськом. Щиро сміючись, розповідає, як рухалися за власним маршрутом і вискочили на блок-

стрілянина припинився. Тиша з обох боків. Зважилися гуртом закричати: «Дев'яносто третя!» Чуємо з того краю: «Дев'яносто третя!» Перший, власне, безглуздий бій підтвердив неготовність підрозділу до раптових бойових сутичок або засідок.

Бо на білу ракету ми мали б відповісти білою ракетою, якщо ми свої. Не було організованої взаємодії. Ніхто не знав сигналів управління. Тут був і перший поранений, за що й отримав на горіхи. Всі вчилися.

Потихеньку бійці втямили, що має робити кожен із них. Патрулювання вже проводили впевненіше. Активізувалися волонтери: привозили запчастини до машин, ключі. Ремкомплект для карбюратора, машинне масло купували в складку на ринку Червоноармійська. Дещо продавці давали просто так. Потужностями подарованого генератора освітлювали місцевість — нашим бійцям було добре, а ворогові непереливки.

Щойно бойовики активізувалися, рушили на Розівку. Потім зробили два наступи на Піски. Під час першого було багато поранених, убитих. Втратили два танки. Відступили. Потім був наказ повторно наступати на Піски.

— Команду чую, а оціпеніння від страху подолати не можу, — гортає сторінки спогадів Євген. — Розумію, що в такому стані повертатися до хлопців не можна. Викурив одну цигарку, другу. Чую, між солдатами бунт. Невдоволені дали волю словам. Агітують проти наступу. Розізлилися, від чого й отямився.

Умовляти Євген нікого не збирався. Вишикував бійців і запропонував тим, хто йтиме далі, зайняти лівий фланг, а решті —

правий. Створили три екіпажі. Приєдналася піхота.

— Про поранених після бою розповів «Богема». До того часу в голові каша була. Змішалося все. Багато людей пройшло. В аеропорт тоді ніхто не міг заїхати, а вивозити поранених треба. Закидали бійців на танки, одного везли прямо на башті. Так завозили в аеропорт і всі вантажі: патрони, гранати, бензин, хліб, воду. Шкодую, що не робив фото- й відеофіксації кожного виїзду. Тоді було не до того, а зараз хотілося б відтворити події.

Пропонували офіцерові вакансію в Генштабі. На дружини не «Чи запитав під час бесіди з начальником Генерального штабу про квартиру?» відповів, що в

Із довідки Генерального штабу ЗСУ

«Безпосередньо в районі відповідальності підпорядкованого підрозділу в зоні АТО організував допідготовку танкових екіпажів. У стислі терміни здійснював їх підготовку та передавав особовому складу свій бойовий досвід з урахуванням особливостей та умов ведення бойових дій на сході держави. Під безпосереднім керівництвом офіцера та за його безпосередньої участі здійснювався ремонт та відновлення техніки. Указом Президента України від 14.10.2015 № 584/2015 «Про присвоєння Є. Межевікіну звання Герой України» за особисту мужність і героїзм, виявлені у захисті державного суверенітету та територіальної цілісності Української держави, вірність військовій присязі, присвоєно звання Герой України із врученням ордена «Золота Зірка».

Києві жити нудно. Треба дочекатися закінчення навчання.

— Я в штабі не зможу всидіти, і дружина про це знає. Однак як складеться життя, не загадувати. Звісно, маю мрію — готувати танкістів по-сучасному, — усміхається Євген.

ПРЯМА МОВА

рові з бойовими нагородами машину довго ловити не довелося. Водій пояснив одразу, що грошей із захисника не візьме і завезе куди слід. Не за закономлені гроші радів Євген, а за висловлену йому повагу. Це історія про «Інь».

Як на мене, до здійснення мрії командира танкового батальйону 1-ї окремої танкової бригади майора Євгена Межевікіна лише один крок. Адже його вміння, талант і готовність виконувати професійні завдання визнано на найвищому рівні.

Два епізоди з життя...

Найчастіше згадує офіцер про тих, хто повсякчас думає і молиться за нього. Про батька і маму. Вони познайомилися і побралися в Якутії. Там народився і Женя. Працювали, заробляли, як усі того часу. Поки не захворіла мама. Лікарі порадили змінити клімат. Сім'я переїхала в Дніпропетровську область. Тут батьки трудилися до пенсії. У тата — шахтарський стаж. Мама працювала в торгівлі. Це історія про «Янь». Тоді Євгенова мама пішла у відділ соціального забезпечення справитися про розмір пенсії і поцікавилася, чи не змінився він для тих, хто працював на Півночі. Після почутого пошкодувала, що запитала. Бо фахівець порадила їхати туди, де вона працювала, і там клопотати про пенсію.

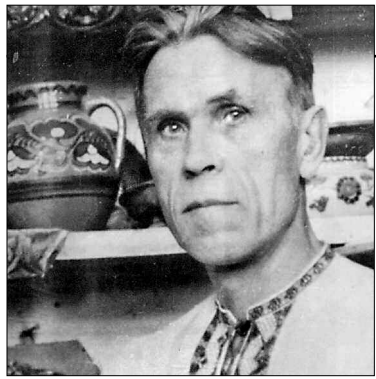
Бійці, які повертаються з передової, особливо гостро реагують на зміни в суспільстві. Прямо скажемо, вони підсвідомо аналізують усе, з чим стикалися до... і після. Так ось з вуст Євгена прозвучала розповідь про кілька таких епізодів. Після урочистостей з нагоди Дня захисника України добирався в університетський гуртожиток. Година пізня. Після метро довелось б ще чимало пройти пішки. Особливо це не лякало. Та вирішив, що під'їде попуткою туди, куди вистачить грошей. По кишеньках назбиралося менше ста гривень. Офіце-

Валерій ЛІСНЕВСЬКИЙ,
генерал-майор:

— В університеті існує дві форми навчання: денна і заочна. Остання дає можливість тим офіцерам, які виконують професійний обов'язок у зоні АТО, навчатися в період ротації. На сьогодні в командно-штабному інституті навчаються п'ятеро Героїв України, троє вже отримали дипломи. Євген Межевікін — це приклад слухача-практика. Завдяки йому в короткі терміни ми провели семінари, під час яких офіцери, які поверталися із зони АТО, ділилися досвідом з викладачами. У навчальну програму на ходу вносили зміни. Адже досвід ведення бойових дій під час гібридної війни для нас новий. На сьогодні 92% викладачів інституту побували в зоні АТО. За нинішніх умов вони зобов'язані мати бойовий досвід не менший, ніж слухачі. Бо коли перед викладачем стоїть офіцер, який повернувся з передової, то абищо не розповів.

Слухачем Межевікіним в інституті не нахваляться. Він наполегливо опановує навчальну програму. За перші місяці навчання досяг високих показників. По завершенню навчання отримає кваліфікацію магістра — офіцера військового управління оперативно-тактичного рівня.

Георгій-Григорій ПИЛИПЕНКО
для «Урядового кур'єра»

Іван Гончар увійшов у новітню історію України і як всеосяжний колекціонер старожитностей, що осмислював народну красу і відкривав світу її етнокоди, культивував автентичку регіонів України. Митець не дожив три місяці до відкриття у вересні 1993-го державного музею на основі його колекції, який згодом став Національним центром народної культури «Музей Івана Гончара». Саме тут днями відбулося перше із серії заходів вшанування Українця з великої літери, присвячене 105-й річниці з дня його народження. Понад три години промайнули яскраво і пізнавально.

Іван Гончар народився 27 грудня 1911-го в селі Лип'янка нині Черкаської області. 1936 року отримав дипломи скульптора і завбачливо — агронома, але все подальше життя збагачував рідну землю мистецькими творами.

Із найбільш знаних повосенних робіт стала його кінна скульптура Щорса в Києві. Він також створив пам'ятники Катерині Білокур,

КУЛЬТУРА

На гостині в Івана Гончара

ПАМ'ЯТАЙМО. Яскраво пройшло вшанування великого Українця, присвячене 105-й річниці з дня його народження

Григорієві Сковороді, Максиму Залізнику, Іванові Франку, Іванові Гонті та іншим діячам історії та культури.

Іван Гончар неодноразово звертався до постаті Тараса Шевченка. У скульптурі 1965 року поет представлений як петербурзький денді, в наступних роботах це більш звичний для радянського періоду змарнілий пророк, занурений в «Думи мої, думи мої...»

З 1960-х пафос діяльності митця змінюється. Етнографізм робіт починає сприйматися не тільки як вияв патріотизму, а як певна протипафосна теза про нову спільноту — «радянський народ». Приватний музей Гончара став одним з неформальних центрів історичних досліджень і осередків руху шістдесятників. Митець бере активну участь у створенні Товариства охорони пам'яток історії та культури. З 1970-го і до останніх днів він працює над створенням 18-томного історико-етнографічного альбому «Україна і українці».

На вшанування засновника у простору світлицю завітали понад 300 українців, багато хто в давніх народних вбраннях. Їх зустрічали портрети матері та батька Івана Гончара, які він на-

писав на початку 1950-х. На стінах акварелі «На краю села», «Міські околиці» — Київщина, Вінниччина, Чернігівщина, Карпатський регіон. Він пише картини у плоскісному стилі художнього наїву, на яких сільські типажі у природному середовищі, замальовує сільські хатинки, які сприймаються не стільки ностальгією в незугарному урбанізмі, а як виклик бездумним соціалістичним пертурбаціям.

Ювілейний концерт був позбавлений формальності та політичних гасел. Обійшлося й без промов.

Розпочав програму етногурт «Божичі» із солістом в автентичній полтавській вишитій сорочці, яку росіяни запозичили як косоворотку. Естафету перейняв ансамбль із села Козацьке, а потім гурт з Чернігівщини, що складався зі статних бабусь, які вже 35 років співають разом. Гучні оплески зірвав гурт «Буття», що виконував народну музику Полтавщини. Найпроникливіше звучали старовинні патріотичні та релігійні барокові пісні у виконанні Тараса Компаніченка і гурту «Хорея козацька». Прозвучала і улюблена пісня Івана Гончара «Сховалось сонце за горою».

У всі часи митці намагалися зберегти і передати етнокоди народної краси

Насамкінець. Поруч зі мною емоційно сприймав свято художник із Криму, який залишився громадянином України. До речі, він нагадав про творчу присутність ювіляра в Ялті, де в 1956 році встановили його пам'ятник Максиму Горькому. Художник розповідає про зустріч нового 2016 року, який святкували в Криму за українським часом у холодній квартирі, але зі світлом, що згасло через півгодини після 12-ї. Він переживав ушанування Івана Гончара емоційніше, ніж ми — з материкової України: «Аж душу рве». Художник шкодує, що не вдяг вишиванку — він теж збирає народні артефакти і турбується за їх збереження в окупованому місті.

Ткацький верстат упав йому з неба

Ольга ЛОБАРЧУК
для «Урядового кур'єра»

ШАНА. На 92-му році життя помер один з найвидатніших українських майстрів гобелену Михайло Білас. Хтось із мистецтвознавців сказав про нього: «Одна людина, а слід — на весь світ». Понад півтисячі килимів, гобеленів, пастелей, колекцій ляльок та картин у техніці аплікації створив він за життя. Його твори є у приватних збірках Польщі, Німеччини, Канади і США, національних музеях України.

За життя митець удостоївся двох пам'ятників: у Трускавці у старовинній віллі «Гопляна» відкрито художній музей Михайла Біласа. Через два роки у французькому місті Весдені серед 1200 іменних дубів світових знаменитостей від України поряд з дубом Тараса Шевченка в Лісі тисячі митців і поетів світу французькі лісівники посадили «його» дерево.

Гобелени майстра унікальні, бо в мистецтві ткацтва, їх колористиці він зміг сказати нове слово, поєднавши фольклор і класику з модерном.

Уродженець села Крехова Івано-Франківщини, він провів дитинство на Дрогобиччині й шмат свідомого творчого життя — у Трускавці. Щиро опікувався Коломийським національним музеєм Гуцульщини та Покуття ім. Й. Кобринського, де зберігаються понад три десятки його гобеленів. Прекрасна колекція творчого спадку дісталася іменному трускавецькому музеєві та кількадесят гобеленів, картин-аплікацій — краєзнавчий «Дрогобиччини».

Мені двічі поталанило писати про Михайла Якимовича в останні роки його життя для «УК» зокрема. Зізнаюся, без прямого інтерв'ю. Цей естет і красень коли, вочевидь, перестав подобатися сам собі й не мав бажання споглядати себе у дзеркало, відмовлявся тет-а-тет спілкуватися з пресою, не бував на імпрезах, йому присвячених. Казав: економить час, бо ще багато чого не сказав своїм ремеслом. Не шукав особливих регалій, відзнак, віддавшись до кінця своїх днів улюбленій справі.

Поет Дмитро Павличко стверджував, що Біласові ткацький верстат упав з неба. Його фізичне тіло відійшло у вічність. Та з ним можна цікаво поспілкуватися через багату творчу спадщину. З ним у вічність відійшла ціла епоха, завдяки йому — теж не безслідно.

«Вечори...» Євгена Станковича збирають повний зал

НА ЧАСІ. Кращими популяризаторами академічної музики залишаються професійні колективи

Степан ЛІСЕЦЬКИЙ,
кандидат музикознавства,
для «Урядового кур'єра»

Імпульсом для написання цих нотаток стала розмова з журналістом, який закинув, що нині музиканти-професіонали мало турбуються про популяризацію класичної й сучасної академічної музики. Так ставити питання завжди важливо і потрібно, таку роботу треба вести постійно. Щоправда, в наш час форми пропаганди музики серед широкого слухачького загалу змінилися, з'явилися нові, а від деяких мусимо відмовитися. Постійними пропагандистами класичної й сучасної академічної музики залишаються професійні музично-творчі колективи: музичні театри, симфонічні та народні оркестри, хорові капели, солісти філармонії тощо.

Отже, сьогодні обираю Національну оперу і спробую проаналізувати, як працює вона на пропаганду класичної й сучасної академічної музики серед широкої аудиторії. Розумію, що зала театру не може вмістити всіх охочих, але важливо, щоб вона була заповнена (а це вже велика кількість слухачів, що прилучається до серйозної музики). Я відвідав кілька вистав одного твору. Ідеться про сучасний балет «Вечори на хуторі біля

Диканьки» відомого і в нас, і за кордоном композитора Євгена Станковича.

Одразу зазначу: відвідування вистав було майже стовідсотковим, а реакція публіки на музику та хореографію — зацікавленою. У перервах і після вистави я спостерігав за глядачами і переконався, що вони були й освіченими, й естетично задоволеними. Важливо ще вказати на віковий склад публіки. Тут були різні групи глядачів: середнього віку, студенти та учні, люди старші. Тобто представлені різні вікові групи, яких об'єднувала зацікавленість і підготовленість. Навіть діти, які сиділи в одній ложі зі мною й моєю дружиною, поводитися як поінформовані (батьками чи педагогами?) слухачі.

Тепер про сам твір. Балет із початковою назвою «Ніч перед Різдвом» уперше поставив столичний театр опери та балету в 1992 році, а нинішня назва твору «Вечори на хуторі біля Диканьки» — це друга хореографічна редакція. Сюжетна канва балету в обох випадках ґрунтується на повісті Миколи Гоголя «Ніч перед Різдвом». Те, що кожній людині, яка прийшла на театральну виставу, відоме літературне першоджерело балету, — позитив, бо слухач має на що опертися. Стежачи за

музикою і хореографією, публіка концентрує увагу на зорових і слухових сприйняттях.

Традиційно київська публіка любить балет. Якщо артисти прагнуть до майстерності, виразності й точності в передачі емоцій через танець, рух, то глядач завжди відгукується на їхні старання. Пам'ятаймо, що на нас впливає слуховий ряд, музика заворожує, впливає на підсвідомість.

У балеті «Вечори на хуторі біля Диканьки» кілька музично-драматургічних ліній. Почнімо з ліричної (нагадаємо, що Гоголь кожний літературний образ виписав у деталях). Ми, слухачі, стежимо за стосунками Оксани і Вакули — молодих закоханих, бо саме вони викликають у нас найбільшу симпатію. Саме цей дует творить найкрасивішу емоційно-образну лінію балету.

У другій дії Вакула прилітає до Петербурга і приєднується до гурту козаків, які бажають потрапити в царські палати на святковий бал. Виокремлюються два козацькі танці: трайливо-виглядаючий та героїчно-розмашистий.

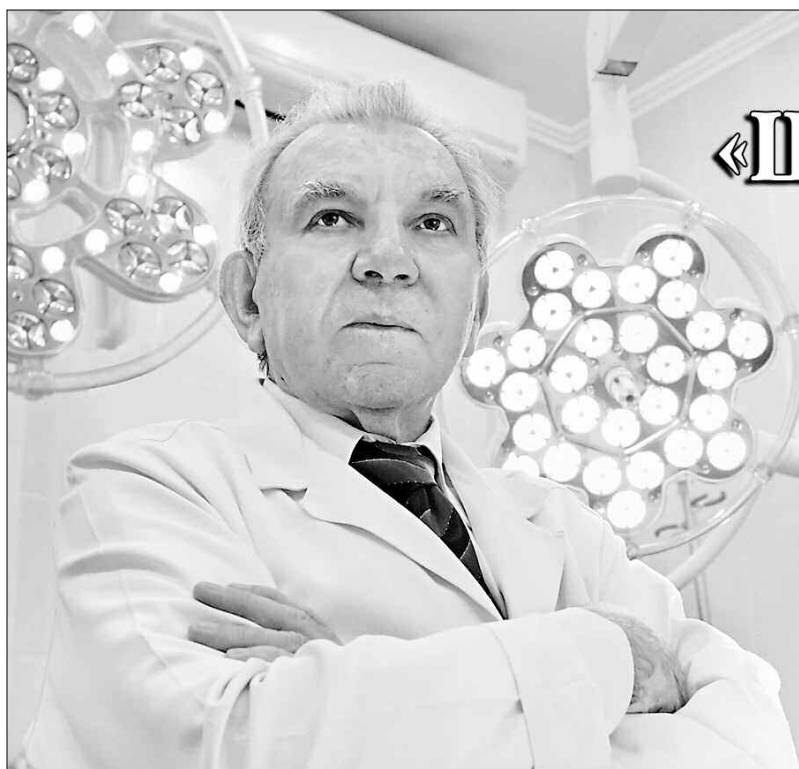
Комічна лінія «Вечорів...» виписана ще повніше, ніж лірична. Усе крутиться докола постаті Солохи, до якої заливаються Писар, Дяк, Голова, Чорт. У музиці

й на сцені ці характери яскраво-комічні.

Великосвітський бал у Петербурзі — своєрідна паралель із Святвечором у Диканьці. Щоправда, в Петербурзі це підготовлений професійними вчителями балет, у сільських умовах — традиційні колядки, щедрівки, зимові ігри й веселі жартівливі сцени. Твір починається напередодні Різдва і завершується радісною масовою сценою на саме Різдво. Балетна вистава відкривається звучанням славнозвільної мелодії «Щедрика», яка розвивається варіаційно симфонічними засобами, набуваючи різних емоційних барв. Завершується твір мелодіями колядок. Насамкінець з'являється мелодія народної пісні «Ой, звідси гора» (в її закарпатському варіанті), вона повторюється і звучить як яскравий народний гімн.

Балет «Вечори на хуторі біля Диканьки» Євгена Станковича в його музичному і хореографічному виконанні заслуговує на високу оцінку. Багатолюдна публіка, її задоволені обличчя, гадаю, цілком підтверджують загальне схвалення. Вистава сподобалася й принесла естетичне задоволення. Великий театральний колектив, задіяний у ній, був на висоті, пропаганда серйозної музики також заслуговує на повагу.

СУБОТНІ ЗУСТРІЧІ

Хірург Броніслав Полінкевич: «Шалімов заходить до мене і каже: «Броню, в мене рак шлунка. Хочу, щоб ти мене оперував»

ДОСЬЄ «УК»

Броніслав ПОЛІНКЕВИЧ. Народився 1936 року на Житомирщині. Закінчив Київський медичний інститут. Працював хірургом, завідувачим хірургічним відділенням в місті Єнакієвому Донецької області, у Броварській центральній районній лікарні, в Малі та Нігерії. Лауреат Державної премії України. Доктор медичних наук, професор.

Шалімовці — так називають учнів легендарного українського хірурга Олександра Шалімова, під чийм керівництвом ставали на крило нині знані фахівці, які, як і їхній учитель, врятували сотні пацієнтів. До них належить і доктор медичних наук Броніслав Полінкевич, який уже 55 років робить найскладніші операції на шлунково-кишковому тракті. Йому незабаром 80, а він оперує в інституті Шалімова, рятує воїнів АТО в госпіталі прикордонних військ, їздить на роботу на велосипеді, а після операції розслабляється грою в шахи.

УК Броніславе Станіславовичу, невже не хочеться відпочити від такої складної професії?

— Не уявляю, що робитиму на пенсії. Адже хірург — це не професія, а спосіб життя. Доки є здоров'я стояти годинами за операційним столом, допомагати людям. Колись 85-річний Шалімов сказав мені: «Броню, голова міркує, руки слухаються, але ноги не тримають». І перестав оперувати. Він до останнього дня приїжджав в інститут і був у курсі всіх операцій, які робили його учні, вникав, радив. Радів успіхам: «Як же я не міг до цього не подумати! А ти молодець — зміг».

УК До постійних стресів хірург звикає?

— Так. І що більше операцій, то швидше адаптується. А ось результат зусиль — порятунку людини — це найбільше задоволення в житті, яке нівелює всі переживання. І це не просто слова. Хто його раз відчув, той назавжди залишиться хірургом. Гормон щастя дофамін виробляється, то й відчуваєш ейфорію.

Пам'ятаю, якось викликали мене колеги в інститут отоларингології. В операційній лежить величезний чоловік під два метри зростом, усе на ший в нього вирізали, залишився тільки хребет, судини, нерви та язик. Страшно дивитися. У нього був рак. Дружина плаче: робіть що завгодно, лише б жив. Наше завдання було складним: сконструювати орган, через який він зможе харчуватися. Додумалися до такого: з частини його шлунка зробили страховід і з'єднали з язиком. Людина вижила. Через деякий час він сам приїхав до нас і прошипів: «Приїжджайте до мене в Білу Церкву, підемо на риболовлю і горілку питимемо». Ось радість!

УК Мабуть, більшість випадків — це виклик?

— Хірург — це і винахідник, і конструктор, і слюсар, і ювелір

одночасно. Раніше не було досконалої діагностики, тож складно було виявити, яка пухлина і де. Та й нині немає 100% гарантії, що все буде так, як показав апарат. Ідеш на операцію, розрізаєш живіт пацієнтові, а там — неприємний сюрприз. І треба розв'язувати проблему негайно, адже відкласти її на потім, щоб подумати, не виходить.

Пригадую, прийшов чоловік на операцію позбутися виразки шлунка. Тільки відкрили живіт, а там пухлина в кишківнику. Як тут виразку оперувати, якщо людину треба рятувати від раку? Коли він прийшов до тям, сказав: «Якби не нещастя, не було б і щастя». Живе вже 30 років.

УК Здається, це зветься майстерністю.

— Усі хочуть жити. Але наше завдання — не тільки врятувати людину, а зробити так, щоб вона могла жити якісно. Щоб добре почувалася й могла горілку пити (сміється).

Хоч був у мене єдиний випадок за всі 55 років, коли довелося натерпітися від пацієнтки. До інституту ця 60-річна жінка потрапила після видалення виразки шлунка. В неї почалися ускладнення, не могла ні їсти, ні пити, тихо вмирала. Відкриваю живіт, а там пухлина матки завбільшки з дитячу голову, кіста яєчника з підозрою на рак. Переробив шлунок і видалив пухлину. Жінка почала одужувати, набрала вагу, рум'янець з'явився, відчувається добре. А через кілька місяців приходить до мене і каже: «Навіщо ви мені матку вирізали? Не можу тепер почуватися повноцінною жінкою». І зажадала компенсацію 25 000 гривень! Я їй спробував пояснити, що їй потрібно було життя рятувати. Але вона подала на мене в суд. Довелося судитися.

Через деякий час у неї почалася інша хвороба, вже з кишківником. Просить саме мене про оперувати. Я погодився. Після операції каже: «Вибачте! Дайте я вам руки поцілую!» Я відповідаю: не треба, будьте здорові.

Через місяць знову почала писати скарги, подала до суду. Приходжу на суд. Там сидить моя пацієнтка — червонощoka, енергійна. Заявляє: Полінкевич мене хотів убити, нехай інститут заплатить мені 350 000 гривень! Запам'ятав її на все життя (сміється).

УК У вас 200 наукових робіт, шість патентів на винайдені методи операцій. Яким з них особливо пишаєтесь?

— Ще в 1981 році Олександр Шалімов казав: «Броніславе, починай розробляти новий метод оперування виразки шлунка і дванадцятипалої кишки». У ті часи в СРСР пацієнтам робили резекцію: разом з виразкою вирізали 2/3 шлунка, і після таких операцій 10—30% помирили, а решта все життя мучилася, не могли нормально їсти, ставали імпотентами. Вивчивши всі світові досягнення в цій галузі, ми впровадили методику ваготомії шлунка з перетином блукаючих нервів.

Це дало прекрасний результат! Зберігався майже весь шлунок, смертність знизилася до 0,1% і найголовніше — якість життя людей після операції значно поліпшувалася. Пацієнти могли не дотримуватися дієт і жили звичайним життям. Щоправда, через ювелірність роботи така операція тривала майже чотири години, а не годину. На цьому методі та його позитивних результатах я захистив кандидатську. Під час захисту зал був повнісінький — хірурги хотіли навчитися. Завдяки Шалімову цей метод ми поширили по всій Україні, навчали хірургів на місцях. Згодом я отримав і Державну премію. Нині виразку лікують пігулками, але метод все одно застосовують у певних ситуаціях.

УК Ви були друзями із Шалімовим і навіть оперували його. Чи не важко оперувати близьких людей?

— Дуже важко. У нас були сусідні кабінети в інституті, він заходить і каже: «Броню, в мене рак шлунка. Хочу, щоб ти мене оперував». Я не міг відмовитися, хоч розумів, що мені емоційно буде дуже важко.

Дочекалися приїзду ще одного його учня — Валерія Саєнка і почали операцію. Величезне хвилювання, відповідальність і смуток, що така велика людина у важкому стані. Все в нас вийшло, і другові продовжили життя.

УК А чому ви вирішили стати хірургом?

— Це моя дитяча мрія. Жив із мамою в селі Лебединці Житомирської області. Батько загинув на війні — згорів у танку, коли мені було сім років. Жили голодно, як і всі колгоспники в той час. Поки мама в полі, я намагався сам якось заробити. Воду возив, сіно. Навіть яблука крав у колгоспному саду, щоб відвезти в Козятин, продати і купити зошити у школу, а мамі — 200 грамів хамси. У нас якщо хамсою в хаті пахло — щастя.

І ось одного разу прибігає моя бабця, голосить: «Дитино моя, був ти без батька, а тепер зали-

шився і без матері! Її забрали на операцію». У лікарні виходить до мене жінка-хірург у білому халаті, красива така, із золотими зубами, усміхається, заспокоює: не бійся, мама житиме. Я відчув таке щастя!

Тоді й зрозумів: хочу рятувати людей, матерів, щоб не залишалися діти сиротами. Відразу почав добре вчитися, із трієчника став відмінником, отримав медаль, вступив до медінституту в Києві.

УК А вашому синові не припала до серця хірургія?

— Ні. Костянтин програміст, у часи перебування з родиною виїхав до Канади. Коли дізнався, що в Україні війна, а я оперую в госпіталі дуже важких хлопців з АТО, організував збирання коштів. Але допомагають адресно: висилають гроші родині на медикаменти та протези, дзвонять і перевіряють, що отримали. Пишаюся сином.

А мій онук Стасик із дитинства захопився біологією, фізіологією. І вирішив стати хірургом. Гени, напевно. Навчається в медичному університеті в Ірландії. Його запитали під час вступу, чому хоче стати хірургом, а не іншим лікарем. Він відповів, що бути хірургом — це рятувати людину, щодня вдосконалювати майстерність, розв'язувати складні завдання і бути винахідником. Я повністю згоден із цим формулюванням.

УК Кажуть, сучасні хірурги більше про гроші думають. Яку пораду дасте молоді, що обере цей шлях?

— Наша молодь — це відображення нашого суспільства. Тому не варто її засуджувати. У якому середовищі наші діти виховуються, з якими цінностями? Зникла цінність життя самої людини.

На жаль, сучасна медицина стає бізнесом: у когось є проблема, а ти пропонуєш послугу її розв'язати. У нас було по-іншому. Ми були фанатами, навіть колегам іноді могоричі пропонували, щоб вони віддали свого пацієнта!

Було цікаво розв'язувати складні завдання, адже результат зусиль — життя людини, самотвердження і відчуття щастя. Побажав би молодим знайти своє покликання. Рятувати — це задоволення і водночас величезна відповідальність. Гроші не зможуть дати спокою, якщо пацієнт помре, і щастя — якщо він виживе і стане здоровим.

УК Може, в задоволенні від роботи секрет вашого дієвого довголіття?

— Мабуть. На будь-який стрес у мене завжди є позитивні емоції — мої здорові пацієнти. Намагаюся вести активний спосіб життя. Не курю. Встаю о 6.00, роблю зарядку 30—40 хвилин. Їм багато грубої їжі — каші, салати, м'ясо. А ось регулярно харчуватися не виходить. Тож частенько без обіду (сміється).

УК Кажуть, що ви їздите на роботу на велосипеді.

— Буває (сміється). У теплу пору. Шкода, що немає доріжок, як у Європі. Ідеш дорогою — сигналять. Та й велосипед не залишиш біля інституту — потрібно нести в кабінет. Але вірю, що скоро з'явиться інфраструктура і люди зрозуміють, що на роботу на велосипеді їздити корисно і стрес знімає.

УК Після операцій як розслабляється — п'єте алкоголь?

— Можу іноді випити. Але надаю перевагу грі в шахи. У нас в інституті Шалімова шаховий гурток створився (сміється). Увечері навіть турніри серед хірургів відбуваються. Засиджуємося. Дружині доводиться кликати додому.

УК Кажуть, що за кожним великим чоловіком стоїть велика жінка.

— Я щаслива людина. Ми з Регіною Миколаївною живемо разом 56 років, вона мене розуміє й підтримує, хоч і каже, що я фанат. Іноді свариться. Бувало, що збирала валізи. Вийде за двері, постоїть і повертається.

А тепер коли що кажу їй: треба було в молодості кидати, зараз пізно. Ми з нею однолітки. Регіна хороший терапевт, ми з нею разом працювали в Африці, багато подорожували. Вона мій друг. Шкода, що через мою постійну зайнятість їй довелося взяти на себе всі турботи про родину та будинок, навіть ремонту робити самій. Якось вона пожартувала, що якщо в жінки чоловік хірург — у неї немає чоловіка (сміється). Але я її люблю і поважаю.

УК Філософія вашого життя?

— Скажу словами мого улюбленого Омара Хайяма:

Поруч мене — красуня,
а в серці — весна.
Вволю хліба Всевишній послав
і вина,
М'яса добрий кавалок
і дах від негоди...
То навіщо нам розквіш,
навіщо вона?

Вікторія КУЛАКОВСЬКА
для «Урядового кур'єра»

ЕКРАН

Зірка згасла. Де ж таланти?

АКЦЕНТ. *Сценаристи й продюсери телевізійних шоу на передній план виносять рейтингові історії. А відкрити глядачеві нових артистів — це питання щасливого випадку*

Катерина МАЦЕГОРА,
«Урядовий кур'єр»

Про споживацтво нині майже не говорять. Це поняття сприймають за норму, основу розвитку. Комуś із наших співвітчизників потрібна слава, комуś запорукою успіху слугуватиме заступництво. Бувають і такі, в кого є гроші, слава, але відсутній талант. Парадокс, але в гонитві за популярністю справді обдаровані українці, незалежно від віку, ризикують розгубити талант, стерти його й більше не повернути. Часто буває так, що ті, хто не вмів дивувати публіку, завдяки щасливому випадку змогли вийти у світ і зловити свою зірку.

Нелегкий старт...

Майже десять років в Україні на багатьох телевізійних каналах транслюють популярні реаліті-шоу зі Сполучених Штатів Америки, Нідерландів, Великої Британії. Усе почалося з «Танців із зірками». Але тоді на моніторах люди більше стежили не за яскравими сальто і па маловідомих танцюристів, а за досягненнями вже розкручених співаків. Тепер багато хто з них займає місця в ложі для журі і диктує правила гри новачкам, що вийшли на сцену. «Танцюють всі», «Україна має талант», «Х-фактор». Цей список можна продовжувати.

Приміром, вокальне шоу «Голос країни-5» вже вшосте запрошувало українців випробувати сили на найскладніших кастингах. Тренери там майже не змінюються. Минулого сезону команди формували Святослав Вакарчук, Тіна Кароль, Потап і Олександр Пономарьов. «Голосом країни-5» став Антоном Копитін. Він приїхав до Києва з Донецька і називав себе різноробочим: плиточником, сантехніком, а то й таксистом. Перемога у проекті допомогла Антонові здобути не славу, а квартиру в столиці. Про нього гово-

Конкурсанти не втрачають надії на шанс продемонструвати свої вокальні дані членам журі

рили лише під час кількох ефірів. Його підтримували смс-голосами. Та й по всьому.

До речі, перший сезон цього вокального проекту привертав у рази більшу увагу публіки. Пам'ятаєте, як головний герой та явний переможець голосування Іван Ганзера змусив усіх піднятися з крісел й аплодувати крізь сльози? Цей хлопець мав доволі сильний тембр, однак й інші конкурсант йому не поступалися силами та унікальністю голосових зв'язок. Перемогти Іванові допомогла його тренер Діана Арбеніна. Хлопець виходив на сцену в темних окулярах, бо був майже сліпим. Його дитяча травма, щемлива історія подолання бар'єрів на шляху до слави й бажання співати, попри всякі негаразди та брак коштів, найбільше вплинули на результат. Іван завдяки перемозі співпрацює з відомою звукозаписувальною компанією Universal music. Так принаймні інформує Вікіпедія. Та в Україні цього хлопця з 2011 року ми чомусь не чули.

Минулої осені майже 5 тисяч українців спробували повторити такий успіх під час прослуховувань,

що передували цьогоріч-ним січевим відборам. Ті, хто вмів співати, повинні були зареєструватися, підготувати 5—6 «мінусовок» різножанрових пісень різними мовами для виступів. Перед відбором наосліп талантам, які досягли повноліття, сказали «так» чи «ні» продюсери проекту. Обличчя щасливчиків українці побачать уже незабаром на одному з телевізійних каналів. Останні прослуховування проходили у Києві 21 та 22 листопада у 12 павільйоні Національного комплексу «Експоцентр України».

Минулої весни на сцені разом з Антоном Копитіним стояла і Лалі Ергемлідзе. До цього дівчина викремлювалася талантом у жіночому колективі Freedom Jazz. Її голос часто звучав у виступах «95 кварталу». Її мрія і досягнення — авторський проект Laliko. До речі, зіркою у групі Потапа Лалі не стала. На моє запитання про перспективи участі в талант-шоу вона відповіла так: «Впізнаваність була виключно в період ефірів «Голосу» і моєї присутності в кадрі (доки ти на телеекрані) і то суто на побутовому рівні: в соціальних мережах, на вулицях, у

магазинах. Але зацікавленості в мені як Laliko — єдиному артисту в Україні, що працює в жанрі electro swing, не було. І в цьому повністю заслуга телеканалу, сценаристів і продюсерів шоу. Їхнє завдання — створювати рейтинг за допомогою історій на кшталт «Дом-2», а не відкривати глядачеві й країні нових артистів, нові імена і музичні жанри».

...революційних можливостей

7 листопада стартував шостий сезон проекту «Х-фактор». 12 імен найкращих співаків проекту оголошено. Їм на початку 2016-го потрібно розвиватися і підкорювати публіку в прямих ефірах. Найменшу кількість голосів глядачі віддали Христині Мартіашвілі й Бесо Немсадзе. Однак у наші реаліті-шоу іноземцям, можливо, легше потрапити, ніж українцям. Талант плюс колорит зовнішності, а ще й любов до України дають їм додаткові бали. Так, минулого сезону сили в «Х-факторі» спробувала Марія Кацева з Єкатеринбурга.

Вона з упевненістю заявила у коментарі «УК»,

що знаменитими після участі у проекті стають на нетривалий термін, доки не прийдуть нові герої нового сезону.

«Це тільки спалах. А підтримувати популярність по завершенні проекту можна лише старanno працюю і постійним випуском нових аудіо-, фото- та відеоматеріалів, — зазначила вона. — Мені проект дав багато прекрасних знайомств, спілкування з чудовими людьми і безцінний досвід роботи з камерами і на великій сцені. Глобальних пропозицій не надходило. Одне гарне починання зірвалося у зв'язку з політичною ситуацією».

Марія Кацева переконана, що самої вокальної техніки замало. У таких проектах, але вже в інших країнах, вона брати участь поки що не збирається — хоче спробувати робити щось самостійно «без милиць у вигляді талант-шоу». Наступний і вищий етап кар'єри — участь у проектах у США або в Європі.

А Україні неординарна співачка зі Свердловської області віддала перевагу, тому що тут «вільні й сміливі люди». «Вони відкриті для творчості, яка не в

рамках. Тому можливості отримують вельми нетривіальні «революційні». У Росії музичну сферу дуже контролюють. Крок ліворуч, крок праворуч прирівнюють до розстрілу. Мене це засмучує і відвертає у бік Заходу. Російські люди звикли до якихось чітких стандартів у всьому, новизну сприймають і розуміють лише одиниці», — додала вона.

І це лише кілька прикладів. Таких «діамантів без огранювання» — цілий океан. Але розвивають свою оригінальність вони не на сценах вокальних шоу. Чому? Це запитання краще адресувати організаторам популярних у нашій країні реаліті-, талант- чи вокальних проєктів.

Працюючи над матеріалом, я надіслала з десятком листів із запитаннями щодо доцільності та важливості таких ініціатив для найвіддаленішої від сцени талановитої молоді. На диво, саме ті, хто оцінює і виводить на сцену, як нам показують із телеекранів, найпростіших, але найбільш унікальних українців у шоу «Україна має талант», не схотіли назвати бодай одну людину, що здобула славу після шоу, відповісти на жодне із простих запитань на кшталт: «Чи допомагає проект учасникам поглибити талант?» Це ще раз доводить кваліфікацію вибору, невдалу постановку, поверховість ідеї сценарію.

Виходить, рейтинг, створений щемливою буремною історією життя одного українця, затьмарює очевидний для далекого від технічних моментів глядача талант. Комерція нещадно топить те, що могло б стати для України культурним рушієм та надбанням. Кому ж потрібні всі ці забавки, які штучно роблять на телеекранах невдах із гідних слави українців, а з доволі посередніх «дивувачів» публіки витягують щасливчиків-призерів, про яких більшість забуває наступного ж дня? Кому завгодно, тільки не народу.

Найменші школярі створюють мультфільми?

Інна КОВАЛІВ,
«Урядовий кур'єр»

ОЧИМА ДІТЕЙ. Телевізійники разом з освітянами залучили учнів 2—4 класів з усієї України до створення анімаційних фільмів. Такий оригінальний Всеукраїнський проект під назвою «Це — наше, і це — твоє!» стартував ще торік у вересні. Започаткували його Міністерство освіти і науки й телеканал «ПлюсПлюс».

Упродовж кількох місяців діти з різних областей написали понад 600 цікавих роз-

повідей про унікальність своєї Батьківщини й створили близько шести тисяч малюнків про неймовірніші відкриття, досягнення й чудові природні особливості нашої країни. Школярі разом з учителями надсилали творчі роботи до профільного міністерства. Найкращими визнано понад 170 розповідей, які об'єднали у 25 загальних тем. Ці роботи стали основою нового сезону мультфільму «Це — наше, і це — твоє!»

У зворушливих творах діти передали всю свою любов та гордість за рідну країну. При-

міром, «унікальні та знамениті на весь світ водойми — наші!», «старовинні орнаменти та символи писанок — наші!», «видатні відкриття космосу — наші!» (до речі, школярі разом із дорослими знайшли інформацію про те, що першу карту Марса, який людство от-от збирається освоїти, створив українець). Виявляється, що й систему індексування, якою користується майже 200 країн світу, теж винайшов українець.

А ще діти залюбки розповіли про унікальний петриківський розпис, цінні у всьому

світі корисні копалини, неймовірні археологічні знахідки тощо. Насправді для найменших школярів це корисний і незабутній досвід, оскільки вчить пишатися своєю країною та відкривати у ній щось нове. Водночас самі мультфільми подають цікаву інформацію у простій і доступній формі. А як цікаво дітворі переглянути мультки, створені з їхньою участю!

«Учні початкових класів разом зі своїми вчителями або батьками підбирали найцікавіші відомості про рідне місто чи район і надсилали на кон-

курс, — розповіли «УК» в Міністерстві освіти і науки. — Найбільшу активність проявили школярі з Дніпропетровщини, Херсонщини, Харківщини та, що особливо приємно, із Донеччини й Луганщини. В організації конкурсу нам допомагали працівники Інституту модернізації освіти. Загалом такі проекти дуже важливі для підростаючого покоління. Адже цей проект допомагає не лише формувати у юних школярів почуття патріотизму, а й дізнаватися багато цікавого про рідний край».

Уже цього місяця найменші українці зможуть переглянути перших 25 нових серій мультфільмів, утілених у життя за їхніми ідеями. А в перспективі телеканал планує зробити Всеукраїнський проєкт «Це — наше, і це — твоє!» щорічним. Водночас у Міністерстві повідомляють, що мають намір організувати виставку численних творчих робіт школярів у столичному Мистецькому арсеналі, щоб усі охочі мали змогу очима маленьких школярів вкотре переконатися, наскільки унікальна наша Батьківщина.

ЦІКАВО ЗНАТИ

Козацький феномен

ІСТОРИЧНИЙ ЕКСКУРС. Запорожці ніколи не знали панщини, кріпацтва, адже були вільними людьми

Історія українського війська багата на традиції, які передаються з покоління в покоління. Через свої багатства й незахищеність Україна чи не найчастіше з-поміж інших європейських країн зазнавала спустошливих нападів і завоювань. Тому ми зобов'язані дбати про свою армію та патріотів, які служать у ній. «Урядовий кур'єр» знайшов цікаві факти про українських воїнів-захисників різних епох.

Залізна бригада українців

ВИБІР. У Першу світову війну українці увійшли розділеними між двома імперіями — Російською й Австро-Угорською. Внаслідок цього вони опинилися по різні боки окопів: у царській армії воювало до чотирьох з половиною мільйонів українців, в Австро-Угорській — приблизно 300 тисяч.

Першим українським формуванням став легіон Українських січових стрільців (УСС). Тоді чисельність легіону становила 2500 бійців з Галичини та Поділля.

Січові стрільці показали себе в битвах за карпатські перевали — завдяки їм російська армія так і не змогла прорватися через Карпати в Угорщину. З весни 1915 року вони були відомі в австрійській армії як «Залізна бригада».

Згодом завдяки вишколу та загартованості вони стали найбоєздатнішим підрозділом Перших визвольних змагань.

Напруги не витримала Російська імперія. Лютнева революція у Петербурзі запустила державотворчі процеси в Україні. Після проголошення у червні 1917 року автономії УНР у складі Росії розпочалося створення армії. Центральна Рада, вважаючи пріоритетом дотримання ідеалів «революційної демократії» перед обороною державності, зволікала із системним створенням боєздатних підрозділів. Тому створення національної армії взяли на се-

бе фахові військові, часто це були колишні офіцери царської армії та поінформовані громадські активісти, серед яких Павло Скоропадський, Петро Болбочан, Іван Липа та інші.

Чисельність армії УНР у різний час налічувала від 15 до 100 тисяч вояків. Вона використовувала елементи спорядження та озброєння різноманітних європейських армій, наприклад так звану каску Адріана, яку використовували французи. Проте розробляли та впроваджували власну уніформу, звання та знаки розрізнення.

У Галичині та Буковині після падіння Австро-Угорської імперії 1 листопада 1918 року утворилася Західноукраїнська Народна Республіка.

Невдовзі було ухвалено закон про обов'язкову військову службу, що стало рушієм організації власних збройних сил — Української галицької армії (УГА). 22 січня 1919 року відбулось об'єднання обох українських республік, відповідно було об'єднано й армію.

Після воєнних і політичних поразок Україну знову було розділено між кількома державами. Проте боротьба тривала. У 1919 році підконтрольній радянській владі території створено Холодноярську республіку із власними військовими підрозділами, які налічували понад 15 тисяч бійців. За давньою українською традицією вони іменували себе козаками.

Головний обов'язок козака — захищати Батьківщину

У XV столітті в середній течії Дніпра та Дону на Дикому Полі — кордоні між Річчю Посполитою та Кримським ханством почала створюватися нова військова формація — козаки. У першій половині XVI століття вони освоїли простори нижче Дніпровських порогів — так званий Низ і почали будувати козацькі укріплення — січі.

На зламі 1540—1550-х років козаки заснували могутню фортецю на Дніпровському острові Томаківка (поблизу сучасного Марганця Дніпропетровської області). Вважається, що це була перша в історії України козацька твердиня.

Феномен козацтва полягав у принципово новій сис-

темі устрою та повній мілітаризації повсякденного життя. Для козацького війська був характерним демократичний устрій. Організаційні та політичні питання вирішували на раді, яка поділялася на повну, військову, генеральну, старшинську, чорну. Командування здійснювали військові старшини різних ступенів. На чолі війська стояв гетьман, який мав повну адміністративну владу, брав активну участь у законодавчій діяльності та судах. Щоправда, приймаючи важливі для козацтва рішення, гетьман враховував думку генеральної та старшинських рад.

У козацькому війську була жорстка дисципліна. Суворе покарання че-

кало за такі злочини: вбивство, бійки, невиконання обов'язків. На смерть могли покарати козака за пияцтво під час походу. Найтяжчим злочином вважали зраду козацтва і батьківщини.

У запорожців дуже добре працювали розвідувальна та сторожова служби. Було створено систему оповіщення із сигналізацією — такий собі прообраз світлового телеграфа. У разі небезпеки сигнали поспішно передавали до козацького війська.

Цікаво, що козаки спритно вели розвідку навіть у ворожому тилу.

Козаки постійно воювали з турецьким султаном, кримським ханом, шляхетською Польщею. Їхне вмін-

ня воювати вражало європейців, тому багато хто з монархів не відмовлявся від їхніх послуг. Постійне військове протистояння з Турецькою державою та Кримським ханством виробили характерну для козаків військову тактику: проти турків вони воювали за допомогою військового флоту і використовували легкі та маневрені вітрильні кораблі чайки, що мали на борту легке артилерійське озброєння.

Козаки ніколи не знали панщини, кріпацтва, адже були вільними людьми. Вважалося, що їхній єдиний обов'язок — захист південних кордонів. У 1775 році Запорізьку Січ було зруйновано за наказом імператриці Катерини II.

Секретні матеріали світового обману

Невеличкі загони українських захисників підривали ворожу міць у його ж тилу

МАНЕВРИ. Початку Другої світової війни передувала реалізація секретного протоколу до пакту Молотова — Ріббентропа від 23 серпня 1939 року. Під час переговорів у Москві Ріббентроп поінформував Сталіна, що Гітлер планує напасти на Польщу 1 вересня 1939 року.

Як і Першу світову війну, Другу Німеччина розпочала з обманих маневрів: увечері 31 серпня 1939 року група перевдягнутих у польську форму есесівців захопила будинок радіостанції прикордонного з Польщею міста Глейвіц та інсценувала напад на німецьку територію. Есесівці зробили кілька пострілів «на мікрофон» і польською мовою повідомили, що настав час війни Польщі проти Німеччини. Це інсценування гітлерівці використали як привід для вторгнення в Польщу.

Особливістю Другої світової війни були масові мобільні підрозділи з потужними танковими силами, що використовували тактику «глибоких операцій» із залученням усіх родів військ. Незважаючи на катастрофічні невдачі першого періоду війни, радянська армія ціною втрати мільйонів життів стримала наступ німецьких військ і завдяки військовій допомозі союзників перейшла до рішучих наступальних дій.

28 жовтня 1944 року завдяки успіху Східно-Карпатської наступальної операції від нацистів було визволено всю територію України. Доки мільйони українців у складі чотирьох українських фронтів продовжували наступ, у тилу війська НКВС розгорнули масштабну антипартизанську боротьбу. Українська Повстанська Армія була однією з найбільших партизан-

ських формацій Європи. Дані стосовно максимальної чисельності УПА дуже різняться: від 35—40 тисяч бійців у дослідженнях багатьох сучасних українських істориків до 200 тисяч — за оцінками істориків радянських.

Попри контрверсії в оцінці дій УПА, головною метою її діяльності була боротьба за незалежність України. Їй довелося воювати на два фронти — проти німецьких окупантів та радянських військ, переважно каральних загонів НКВС.

УПА використовувала класичну партизансько-повстанську тактику, оперуючи невеликими загонами в тилу супротивника й уникаючи великих військових зіткнень. В умовах браку власного виробництва амуніції та озброєння українські повстанці були змушені здобувати все в боях.

ЛЮДИ І ЧАС

190 РОКІВ З ДНЯ НАРОДЖЕННЯ КОСТЯНТИНА ТРУТОВСЬКОГО

Курський співець рідного краю

ПОГЛЯД. Один з найвідоміших живописців, чия творчість майже повністю присвячена Україні, народився на Курщині. Однак не варто забувати, що кордони губерній свого часу нарізали аж ніяк не довільно, а з прицілом на максимальне зросійщення малоросів. Навіть за даними вже радянського перепису населення 1926 року, на Воронежчині проживало 1,1 мільйона етнічних українців, а на Курщині наші одноплеменці становили більшість у 8 із 33 волостей. Отож про Костянтина Трутівського можна з повним правом сказати, що він курський співець рідного йому українського краю.

На кожній з картин видатного майстра — не лише збережена силою таланту мить життя українців, а й синівська любов до України

155 РОКІВ З ДНЯ НАРОДЖЕННЯ ВАСИЛЯ ОГІЄВСЬКОГО

Живий музей українського лісовода

ГОРДИСТЬ. Оспівані у піснях російські берези — не стільки символ краси, скільки кричущої безгосподарності, бо зазвичай вони виростають на вчасно не заліснених вирубах, де місце багатого продуктивнішим і ціннішим породам дерев. Однак аж до середини позаминулого століття в Росії ніхто всерйоз не переймався штучним створенням лісів та їх якістю, покладаючись на матінку-природу.

Отож важко переоцінити заслуги уродженця Сумщини Василя Огієвського, який заснував першу в Російській імперії контрольнo-дослідну станцію лісового насінництва та мережу опорних пунктів, на яких вивчали різні методи лісовідновлення, агротехніку сівки сосни та садін-

ня дуба, випробовували та підбирали кращі їх види. Завдяки цьому на українській землі проросло насіння з Польщі й Сибіру, Тамбовщини й Башкирії, Прибалтики й сусідньої Білорусі.

Закладені професором-лісоводом сто років тому на рідній йому Сумщині посадки понад 200(!) географічних різновидів сосни звичайної нині стали загальноєвропейським живим музеєм цього дерева, демонструючи світу, хто такі українці. Знаний науковець, фактично вся діяльність якого пов'язана з Петербурзьким лісовим інститутом, після проголошення української державності повернувся до Києва і став викладачем Київської політехніки, довівши свою любов до рідного краю.

Абсолютна точність наукових фактів, якими оперував Микола Василенко, перетворила його в очей російських шовіністів із поміркованого ліберала на затятого націоналіста

ПОСТАТЬ. Однією із найпопулярніших серед створених після революції 1905 року політичних партій була конституційно-демократич-

150 РОКІВ З ДНЯ НАРОДЖЕННЯ МИКОЛИ ВАСИЛЕНКА

Від кадета до націоналіста

на, більш відома зі скороченою назвою кадети. Чільним її діячем в Україні став історик, правознавець, журналіст і громадський діяч Микола Василенко. Українські кадети насамперед домагалися культурної автономії свого краю та запровадження рідної мови у школах, судах, церкві. Лідер забороненої у Російській імперії більшовицької партії Володимир Ленін на сторінках газети «Іскра», яку видавали за кордоном, висміював ці помірні вимоги, заявляючи, що Україні потрібна «не куца автономія, а самостійність».

Парадокс долі в тому, що після перемоги поборників «права націй на самовизна-

чення», як декларували себе комуністи, кадета Миколу Василенка з його справді більш ніж скромним прагненням до української автономії у складі федеративної Росії репресували саме за націоналізм. Відомого історика у 1923 році засудили до десяти років ув'язнення, звинувативши у шпигунстві на користь Франції й Польщі. Зайве пояснювати, що дослідник минулого навіть теоретично не міг знати державних таємниць і, відповідно, передати їх розвідкам інших держав.

Насправді видатний учений поплатився за свій авторитет у науковому середовищі та значний досвід організаторської роботи, зокре-

110 РОКІВ З ДНЯ НАРОДЖЕННЯ ПЕТРА СКОРИКА

Зневажені господарі чукотської землі

ПАРАЛЕЛІ. Серед десятків «малих народів Сибіру» героями російських анекдотів ставали чукчі. Ця вибірковість підсвідомості росіян, найімовірніше, зумовлена історичними причинами. На відміну від швидко підкорених колонізаторами бурятів, евенків, тувинців тощо, корінні жителі Чукотки не дарма називають свій народ «ліораветлан», що в перекладі означає «справжні люди».

У Росії намагаються не згадувати, що криваві спроби зробити чукчів підданими царя та змусити їх платити ясак (натуральний податок хутрами) тривали понад 150 років і завершилися нічим. У кочового народу не було великих міст, контроль над якими забезпечував би перемогу, а безвідмовний і підлий метод колонізації Сибіру, коли захоплених у полон вождів чи їхніх жінок і дітей перетворювали на заручників, на Чукотці не діяв.

Так само як ізраїльтяни в часи становлення своєї нинішньої державності, чукчі теж не йшли на жодні переговори з ворогом. Отож страти заручників призводили тільки до того, що, оплакавши загиблих, чукотські воїни винищували до остаточності загоїні загоїні та вщент руйнували закладені ними фортеці-остроги.

Уже за часів Катерини II дійшли висновку, що фінансування військових походів коштує казні дорожче, ніж імовірні доходи від «приведення під царську руку» чукчів, над якими невдахам-колонізаторам залишалося насміхатися в анекдоті.

До речі, письменник з українським родоводом Антон Чехов, який на початку XX століття побував у Сибіру, так відгукнувся про побут чукчів: «Чистоплотність, о котрої наші хохли можуть тільки мечтати, а веде хохли кудя чистоплотності кацапов».

Перше поселення росіян на Чукотці з'явилося аж у

1889 році. Це Анадир, заснований «російським лікарем і полярним дослідником» Львом Гриневецьким, який насправді уродженець Полтавщини і випускник харківського інституту. І жителями селища були не військові й чиновники, а купці, які прийшли на чужу землю з миром. Статус міста нинішня столиця Чукотського автономного округу отримала аж у 1965 році, хоч навіть нині тут лише 14 тисяч жителів.

Мало хто знає, що творець чукотської писемності — українець Петро Якович Скорик. Він народився 10 лютого 1906 року на Далекому Сході, куди незадовго до цього переселились його батьки — уродженці села Скориківка нині Золотоніського району Черкащини. Направлений на Чукотку вчителем, Петро Скорик зіткнувся із ситуацією, коли наставники спілкувались з учнями «мовою жестів, а інколи пускали в хід і ноги, намагаючись мімікою і рухами передати суть сказаного». Тож справою життя українця стало укладення словника чукотської мови та розроблення її граматики.

По закінченні Ленінградського педінституту Петро Скорик став викладачем створеного в цьому місті Інституту народів Півночі, щоліта виїжджаючи на Чукотку для продовження розпочатої ним роботи. Отож цілком заслужено чукчі донині називають нашого земляка «великий учитель», адже саме завдяки створеній ним писемності не згинули безслідно давні народні перекази «справжніх людей», кожен з яких колись знав напам'ять свій родовід до двадцятого кола.

Нині, хоч як гірко це констатувати, горді й свободолубні чукчі — фактичні пасинки Російської держави, доля яких красномовно засвідчує вибіркову сутність мовної політики великодержавних шовіністів. Вони силою зброї обстоюють на-

В історії чукотського народу українець Петро Скорик відіграв таку саму епохальну роль, як «солунські брати» Кирило і Мефодій — у культурі слов'ян

чебто порушені права російськомовних (тобто навіть не російських за етнічним походженням) громадян за кордоном, однак цілеспрямовано ведуть справжній лінгвоцид корінного неросійського населення у формальної федеративній державі.

Так, за даними останнього перепису, понад 70% чукчів назвали рідною чукотську мову, якою їхніх дітей нині навчають... лише у початкових класах. Натомість у середній школі весь навчальний процес ведуть виключно «великим і могучим», а рідну мову зведено до рівня необов'язкового факультативу. Ще ганебніша ситуація з офіційним діловодством у Чукотському автономному окрузі, з назви якого напрохуд промовисто зникло слово «національного». На сьогодні чукотську мову не використовують навіть для паралельного перекладу прийнятих місцевією владою нормативних документів. До речі, подібна ситуація (правда, з точністю до навпаки) нині в Україні, де, згідно з мовним законом Ківа-лова — Колісниченка, українська мова перестала бути обов'язковою для діловодства на територіях, де хоч 10% «руськоговорящих».

першочергових потреб академії до відмов у фінансуванні, в результаті чого її президент «добровільно» подав у відставку.

Наступним актом наведення більшовицького порядку в українській науці стало ув'язнення видатного вченого, якого через рік помилювали, відправивши у заслання до Оренбурга, що в кожного з нас асоціюється з іменем ще одного великого заслання — Тараса Шевченка.

Цю традицію перевивчення українців на територіях інших держав, об'єднанням яких юридично вважався СРСР, більшовицькі великодержавні шовіністи перейняли у своїх царських попередників, кардинально посиливши масштаби терору. Зокрема, редактор опозиційної газети «Киевские отклики» Микола Василенко, засуджений на рік ув'язнення за друк «крамольних статей» про-

ти самодержавства, час перебування у сумнозвісній петербурзькій тюрмі «Крести» використав для підготовки до екзамену на звання приват-доцента Київського університету. Натомість із радянської в'язниці і заслання видатний вчений у 1925 році повернувся в Україну фактично інвалідом, який вже не становив загрози більшовицькій владі.

Однак це не стосувалося його історичних досліджень і насамперед виданої ще у 1916 році фундаментальної праці «Очерки по истории Западной Руси и Украины», в яких на основі документів і фактів неспростовно доведено окремість українського народу, його культури і правової системи. Саме цей заборонений за радянських часів науковий спадок — безцінний внесок Миколи Василенка у становлення нашої державності.

У ДЗЕРКАЛІ СТАТИСТИКИ

Економіка України за 2015 рік

Промисловість

У 2015 р. порівняно з попереднім роком індекс промислової продукції становив 86,6%.

У добувній промисловості і розробленні кар'єрів випуск продукції зменшився на 14,5%.

У переробній промисловості індекс промислової продукції становив 86,9%.

На підприємствах з виробництва харчових продуктів, напоїв та тютюнових виробів випуск продукції зменшився на 11,2%.

У текстильному виробництві, виробництві одягу, шкіри, виробів зі шкіри та інших матеріалів індекс промислової продукції становив 91,6%.

У виготовленні виробів з деревини, виробництві паперу та поліграфічній діяльності обсяги виробництва продукції зменшилися на 11,3%.

На підприємствах з виробництва коксу та продуктів нафтопереробки індекс промислової продукції становив 78,1%.

У виробництві хімічних речовин і хімічної продукції випуск промислової продукції зменшився на 15,9%.

У виробництві основних фармацевтичних продуктів і фармацевтичних препаратів індекс промислової продукції становив 91,7%.

На підприємствах з випуску гумових і пластмасових виробів, іншої неметалевої мінеральної продукції індекс виробництва становив 92,3%.

У металургійному виробництві, виробництві готових металевих виробів, крім машин і устаткування, випуск продукції зменшився на 16,4%.

У машинобудуванні, крім ремонту і монтажу машин і устаткування, індекс промислової продукції становив 85,4%.

У постачанні електроенергії, газу, пари та кондиційованого повітря випуск промислової продукції зменшився на 12%.

Сільське господарство

За попередніми розрахунками, у 2015 р. порівняно з 2014 р. індекс обсягу сільськогосподарського виробництва становив 95,2%, у т. ч. у сільськогосподарських підприємствах — 94,8%, господарствах населення — 95,7%.

Індекс обсягу виробництва продукції рослинництва становив 94,7%, зокрема в сільськогосподарських підприємствах — 94,2%, в господарствах населення — 95,5%.

Під урожай 2015 р. сільськогосподарські культури було посіяно на площі 26,9 млн га, у т. ч. сільськогосподарськими підприємствами — 18,7 млн га (69,5%), господарствами населення — 8,2 млн га (30,5%). Порівняно з 2014 р. загальна посівна площа зменшилася на 1,1%.

У 2015 р. валовий збір зернових і зернобобових культур становив 60,0 млн т (у вазі після доробки), а їхня середня врожайність — 41,0 ц з 1 га. Порівняно з 2014 р. виробництво зерна скоротилося на 6,1% (на 3,9 млн т), що зумовлено зменшенням середньої врожайності з 1 га (на 6,2%).

Господарствами всіх категорій зібрано 20,8 млн т картоплі (на 12,1% менше, ніж у 2014 р.), 9,2 млн т овочів (на 4,4% менше), 2,1 млн т плодоягідної продукції (на 7,2% більше), 376,1 тис. т винограду (на 13,7% менше).

У 2015 р. порівняно з 2014 р. індекс обсягу виробництва продукції тварин

ництва становив 96,3%, у т. ч. в сільськогосподарських підприємствах — 96,5%, господарствах населення — 96,1%.

Господарствами всіх категорій реалізовано на забій 3,3 млн т худоби та птиці (у живій вазі), що на 1,4% менше порівняно з 2014 р., вироблено 10,7 млн т молока (на 4,0% менше) та 16,8 млрд шт. яєць (на 14,3% менше). Частка господарств населення в загальному виробництві цих продуктів тваринництва у 2014 р. становила відповідно 40%, 75% та 42%.

Будівництво

У 2015 р. підприємствами країни виконано будівельних робіт на суму 55,9 млрд грн. Індекс будівельної продукції у 2015 р. порівняно з 2014 р. становив 85,1%.

Зведення будівель скоротилося на 11,1%, у т. ч. житлових і нежитлових — на 3,5% та 17,8% відповідно. Будів-

Імпорт товарів із країн Європейського Союзу становив 14 011,7 млн дол., або 40,9% загального обсягу (у січні-листопаді 2014 р. обсяг імпорту був відповідно 19 171,3 млн дол. та 38,5%), та зменшився проти 11 місяців 2014 р. на 5159,6 млн дол., або на 26,9%. Серед країн ЄС найвагоміші імпортерні надходження товарів здійснювали Німеччина, Польща й Угорщина.

Серед інших країн світу найбільші імпортерні поставки товарів надходили з Російської Федерації, Китаю, Білорусі та США.

Внутрішня торгівля

Оборот підприємств оптової торгівлі за 2015 р. становив 1178,9 млрд грн. Фізичний обсяг оптового товарообороту порівняно з 2014 р. становив 87,8%.

Оборот роздрібною торгівлі за 2015 р. становив 1018,8 млрд грн (це

пасажира транспортного транспорту скористалися 5,2 млрд пасажирів, що становить відповідно 91,5% та 87,7% обсягу 2014 р.

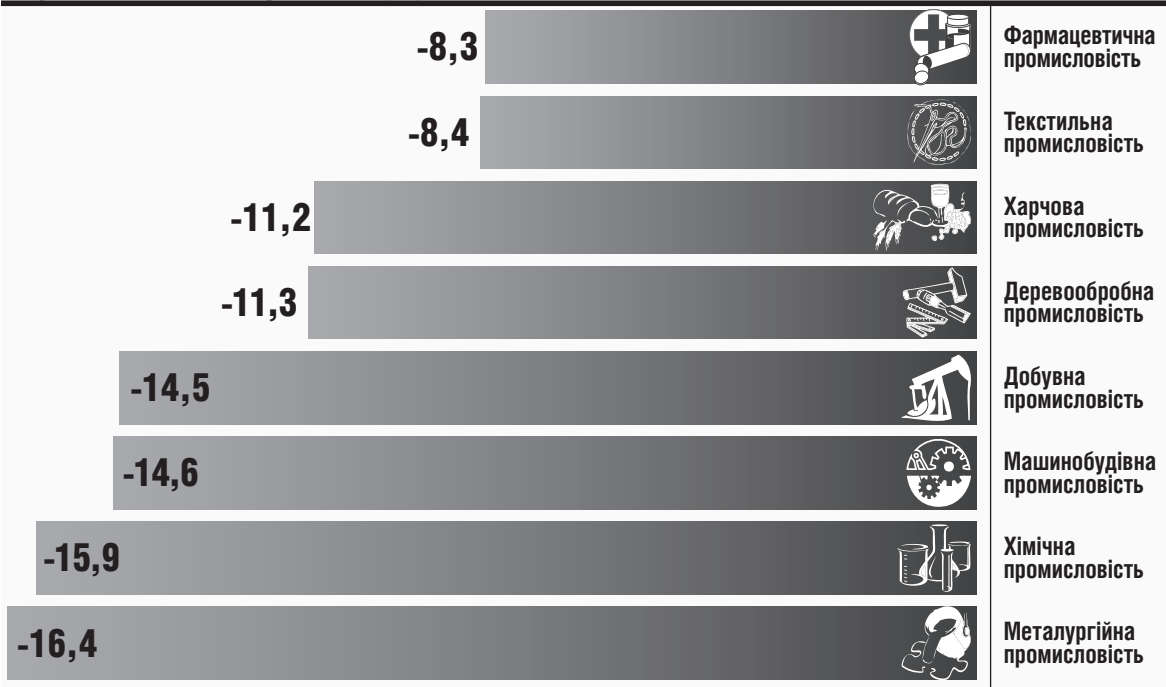
Відправлення пасажирів залізничним транспортом (з урахуванням перевезень міською електричкою) порівняно з 2014 р. збільшилися на 0,1%. Послугами автомобільного транспорту (з урахуванням перевезень фізичними особами-підприємцями) скористалися 2,3 млрд пасажирів, що на 22,4% менше обсягів перевезень пасажирів у 2014 р.

Перевезення пасажирів автотранспортом фізичних осіб-підприємців зменшилися на 32,3%.

Перевезення пасажирів морським транспортом зменшилися на 13,3%, закордонні перевезення — на 24,8%.

Перевезення пасажирів річковим транспортом зменшилися на 2,5% порівняно з 2014 р.

Динаміка змін обсягів виробництва окремими галузями у 2015 році порівняно з 2014 роком, (%)

Джерело: Державна служба статистики України

ництво інженерних споруд зменшилося на 18,5%.

Нове будівництво, реконструкція та технічне переозброєння становили 80,1% загального обсягу виконаних будівельних робіт, капітальний і поточний ремонт — 11,8% та 8,1% відповідно.

Підприємствами шести регіонів країни (м. Києва, Дніпропетровської, Харківської, Одеської, Полтавської та Львівської областей) виконано 61,3% загального обсягу будівництва.

Зовнішня торгівля товарами

За січень-листопад 2015 р. експорт товарів становив 34 523,3 млн дол. США, імпорту — 34 273,8 млн дол. Порівняно із січнем-листопадом 2014 р. експорт скоротився на 30,9% (на 15 421,3 млн дол.), імпорту — на 31,2% (на 15 576,4 млн дол.). Позитивне сальдо становило 249,5 млн дол. (у січні-листопаді 2014 р. також позитивне — 94,4 млн дол.).

Обсяг експорту товарів до країн Європейського Союзу становив 11 685,3 млн дол., або 33,8% загального обсягу експорту (у січні-листопаді 2014 р. — 15 784,5 млн дол., або 31,6%), та зменшився порівняно з 11 місяцями 2014 р. на 4099,2 млн дол., або на 26,0%.

Найвагоміші експортні поставки товарів серед країн-членів ЄС здійснювали до Польщі, Італії та Німеччини.

Серед інших країн світу найбільше експортували товари до Російської Федерації, Туреччини, Китаю, Єгипту та Індії.

79,3% обсягу 2014 р.). У структурі обороту роздрібною торгівлі на організовані та неформальні ринки припадало 31%.

Обсяг роздрібного товарообороту підприємств, які займалися роздрібною торгівлею, за 2015 р. становив 478 млрд грн, що в порівнянних цінах становить 79% обсягу 2014 р.

Транспорт

У 2015 р. вантажообіг підприємств транспорту становив 315,3 млрд т.км, або 94,0% обсягу 2014 р. Підприємствами транспорту перевезено 601,0 млн т вантажів, що становить 89,4% обсягу 2014 р.

У 2015 р. залізницями перевезено у внутрішньому сполученні та на експорт 294,3 млн т вантажів, що на 9,5% менше, ніж у 2014 р.

Підприємствами автомобільного транспорту (з урахуванням перевезень фізичними особами-підприємцями) за 2015 р. виконано вантажообіг обсягом 34,4 млрд т.км, який зменшився на 8,8% порівняно з попереднім роком, та перевезено 147,3 млн т вантажів, що на 18,2% менше, ніж за 2014 р.

Водним транспортом у 2015 р. перевезено вантажів обсягом 6,4 млн т, що на 8,4% більше, ніж у 2014 р.

За 2015 р. вантажообіг авіаційного транспорту становив 210,9 млн т.км, що на 11,8% менше, ніж у 2014 р. Авіаційним транспортом перевезено 69,1 тис. т вантажів, що становить 87,9% обсягу попереднього року.

За 2015 р. усіма видами транспорту виконано пасажирооборот в обсязі 97,3 млрд пас.км, послугами

Авіаційним транспортом перевезено 6,3 млн пасажирів, що на 2,6% менше, ніж у 2014 р.

Ціни і тарифи

Індекс споживчих цін (індекс інфляції) за 2015 р. загально становив 143,3% (у 2014 р. — 124,9%).

Продукти харчування та безалкогольні напої подорожчали на 41,5%. Найбільше (у 1,7—1,5 рази) зросли ціни на цукор, овочі, олію, яйця, безалкогольні напої, продукти переробки зернових, фрукти, маргарин, хліб. На 43,6—22,5% подорожчали макаронні вироби, риба та продукти з риби, рис, масло, кисломолочна продукція, сало, молоко, сметана, сири, м'ясо та м'ясопродукти.

Ціни (тарифи) на житло, воду, електроенергію, газ та інші види палива зросли у 2 рази, що зумовлено суттєвим підвищенням тарифів на природний газ у 3,7 рази, гарячу воду, опалення в 1,8, електроенергію в 1,7 рази.

Зростання цін у галузі охорони здоров'я на 29,1% насамперед пов'язано з подорожчанням фармацевтичної продукції, медичних товарів та обладнання на 34,6%. Крім того, на 24,4% стали дорожчими амбулаторні послуги.

Підвищення цін на транспорт загально на 20,4% відбулося за рахунок подорожчання автомобілів на 30,5%, транспортних послуг на 27,0%, а також палива й мастил на 12,5%.

Індекс цін виробників промислової продукції за 2015 р. становив 125,4% (за 2014 р. — 131,8%).

У постачанні електроенергії, газу, пари та кондиційованого повітря ціни зросли на 33,2%, переробній промисловості — на 23,8%, добувній промисловості і розробленні кар'єрів — на 17,6%.

Індекс цін на будівельно-монтажні роботи у січні-листопаді 2015 р. становив 122,4% (у відповідному періоді попереднього року — 114,1%).

У зведенні будівель зафіксовано підвищення цін на 22,6%, інженерних споруд — на 22,0%.

Доходи населення

У січні-листопаді 2015 р. розмір середньомісячної номінальної заробітної плати штатних працівників підприємств, установ, організацій (з кількістю працюючих 10 осіб і більше) порівняно з відповідним періодом 2014 р. збільшився на 19,1% і становив 4096 грн.

У всіх регіонах середній розмір оплати праці був вищим за мінімальну заробітну плату, разом з тим лише у 4-х із них заробітна плата перевищила середню по країні: м. Києві — 6516 грн, Донецькій області — 4910 грн, Дніпропетровській — 4313 грн і Запорізькій — 4126 грн.

Найнижчий рівень заробітної плати, який не перевищував 75% середнього по економіці, спостерігався в Тернопільській, Чернівецькій та Херсонській областях.

Індекс реальної заробітної плати у січні-листопаді 2015 р. порівняно з відповідним періодом 2014 р. становив 78,9%.

Ринок праці

Середньомісячна кількість економічно активного населення віком 15—70 років (дані наведено за результатами вибіркового обстеження населення (домогосподарств) з питань економічної активності в середньому за 9 місяців 2015 р.) становила 18,2 млн осіб, із яких 16,5 млн були зайняті економічною діяльністю, а решта (1,6 млн) — безробітні, тобто особи, які не мали роботи, але активно її шукали як самостійно, так і за допомогою державної служби зайнятості. Рівень зайнятості населення становив: у віці 15—70 років — 56,9%, а в працездатному віці — 65,0%. Рівень безробіття (за методологією МОП) серед економічно активного населення віком 15—70 років становив 9,0%, а працездатного віку — 9,4%.

Кількість зареєстрованих безробітних на кінець грудня 2015 р. становила 490,8 тис. осіб, або майже третину всіх безробітних працездатного віку, визначених за методологією МОП. Допомогу у зв'язку з безробіттям отримували 81,1% осіб, які мали статус безробітного.

Демографічна ситуація

Чисельність наявного населення в Україні, за оцінкою, на 1 грудня 2015 р. становила 42 774,6 тис. осіб. Упродовж січня-листопада 2015 р. чисельність населення зменшилася на 154,7 тис. осіб.

Чисельність населення зменшилася через природне скорочення (165,8 тис. осіб), водночас зафіксовано міграційний приріст населення (11,1 тис. осіб).

Кількість живонароджених у січні-листопаді 2015 р. становила 378,2 тис. осіб, померлих — 544,0 тис. осіб.

Державна служба статистики України

(у цьому повідомленні дані наведені без урахування тимчасово окупованої території Автономної Республіки Крим, м. Севастополя та частини зони проведення антитерористичної операції)

Щоб корупціонери не могли вільно дихнути

АКТУАЛЬНО. У Запорізькій області засудили нечистих на руку посадовців

Свєгєн ЛОГАНОВ,
«Урядовий кур'єр»

Нещодавно прокуратура Запорізької області повідомила про підозру в одержанні неправомірної вигоди службовою особою, яка займає відповідальне становище (ч. 3 ст. 368 КК України). Ним виявився заступник начальника митного посту Міжнародного аеропорту «Запоріжжя», який пристав на пропозицію і отримав звичайнісінького хабара. За результатами проведених спільно зі співробітниками СБУ слідчо-оперативних заходів посадовця затримали. Встановлено, що він одержав від представника однієї з авіаційних компаній 2200 доларів США за забезпечення її пасажирам найсприятливіших умов проходження митного контролю та оформлення в аеропорту м. Запоріжжя. Досудове розслідування проводить слідчий відділ прокуратури області.

За даними прокурора відділу прокуратури області Ро-

мана Парфєнова, зараз вирішується питання щодо обрання підозрюваному запобіжного заходу. Санкція інкримінованої статті передбачає 10 років позбавлення волі.

У Запоріжжі засуджено і податківця-хабарника, колишнього старшого слідчого МГУ ДФС — Центрального офіса з обслуговування великих платників податків К., що отримав 10 000 гривень хабара за відмову від кримінального переслідування директора одного з підприємств, який порушив податкове законодавство. Як зазначив прокурор відділу прокуратури Запорізької області Федір Євсюков, свою провину в інкримінованому злочині (ч. 3 ст. 368 КК України) колишній податківець так і не визнав. Проте Орджонікідзєвський райсуд Запоріжжя виніс йому обвинувальний вирок: п'ять років в'язниці з позбавленням права обіймати посади в правоохоронних органах, пов'язані з вико-

нанням функцій представника влади строком на два роки, та з конфіскацією майна і скасуванням спецзвання «капітан податкової міліції».

Військові також вирішили викоринити зі своїх лав корупцію, оскільки недавно було викрито кілька хабарників, які наживалися на мобілізації. Тому в Запорізькому обласькокомісаріаті пройшов День спільної роботи військових з правоохоронцями задля посилення боротьби з корупцією та викоринення цього жахливого явища й у військовому середовищі. Начальник відділу по боротьбі з хабарництвом управління захисту економіки в Запорізькій області департаменту захисту економіки Нацполіції України Вадим Тимошенко ознайомив військових з основними положеннями Закону України «Про запобігання корупції», наполягаючи на необхідності виконання всіх вимог антикорупційного законодавства.

Усього 74 протоколи про вчинення адміністративних корупційних правопорушень спрямували торік до суду правоохоронні органи Запорізької області. Із них 67 уже розглянуто, на винуватих осіб накладено адмінстягнення. Так, за даними Федора Євсюкова, серед притягнутих до відповідальності 10 працівників органів місцевого самоврядування, 30 депутатів місцевих рад, п'ять — держслужбовців (усі — працівники райдержадміністрацій), по три податківця й службових осіб пенітенціарної служби, один працівник органів внутрішніх справ. Зокрема до відповідальності за ч. 3 ст. 172-6 КУпАП (порушення вимог фінансового контролю) притягнуто й колишнього голову Запорізької райради пана Гомєнюка (посадова особа органу місцевого самоврядування третьої категорії) за невідображення в декларації про майно та доходи відомостей про нерухоме майно членів його сім'ї.

На Черкащині проаналізують бюджет

Роман КИРЕЙ,
«Урядовий кур'єр»

СУСПІЛЬНИЙ ІНТЕРЕС. На Черкащині розпочали реалізацію проекту гендерного бюджетування, який фінансує шведське агентство міжнародного розвитку (SIDA). Закордонні та українські фахівці працюватимуть над підвищенням економічної ефективності й прозорості бюджетних видатків з урахуванням потреб жінок і чоловіків.

Як розповіла керівник проекту Майя Босніч, пілотними в реалізації проекту стали чотири області, зокрема Харківська, Житомирська, Івано-Франківська й Херсонська. Вони працюють в галузях охорони здоров'я, освіти, соціальної, молодіжної політики, спорту. Для Черкащини обрано охорону здоров'я. Робоча група з реалізації проекту працюватиме протягом дев'яти місяців над гендерним аналізом двох обраних для цього обласних програм: із захворювання на туберкульоз та протидії ВІЛ/СНІД.

Гендерний аналіз бюджету допомагає спеціалістам краще зрозуміти, як доходи та видатки впливають на соціально-економічне становище та можливості жінок і чоловіків, а також на аспекти рівності статей. Бюджети, як виявилось, можна й потрібно розробляти з урахуванням реальних пріоритетів суспільства, що має вирішальне значення саме в часи економічної кризи.

До складу створеної в регіоні робочої групи входять представники відповідних департаментів, зокрема фінансів, охорони здоров'я, управління статистики, а також сім'ї, молоді та спорту. Згідно із затвердженим планом, уже в лютому на Черкащині відбудеться тренінг для кращого розуміння завдань впровадження гендерно орієнтованого бюджетування. Реалізувати проект планують упродовж трьох років.

реклама

оголошення

виклики до суду

реклама

оголошення

виклики до суду

Білокуракинський районний суд Луганської області викликає відповідачів за позовами ПАТ КБ «Приватбанк», ПАТ «Акцент-Банк» про стягнення заборгованості, у судові засідання, які відбудуться: 11.02.2016 р. (резервне судове засідання 16.02.2016 р.) Ларіонов Володимир Віталійович о 14.40 (останнє відомє місце проживання: Луганська обл., Артемівський р-н, м. Олександрівськ, вул. Агрономічна, буд. 36) - № 409/1821/15-ц. Кади́ров Алі́ Гаджи́бала огли о 14.20 (останнє відомє місце проживання: м. Луганськ, вул. Божєнка В. Н., буд. 9) - № 409/1792/15-ц. Соколинський Фелікс Якович о 14.00 (останнє відомє місце проживання: м. Луганськ, смт Ювілейне, вул. Леніна, буд.7, кв.48) - № 409/1691/15-ц Трофимов Олександр Анатолійович о 13.40 (останнє відомє місце проживання: Луганська обл., Лутугинський р-н, с. Фабричне, вул. Гагаріна, буд. 14, кв. 30) - № 409/1688/15-ц. Юденко Олена Анатоліївна о 13.20 (останнє відомє місце проживання: м. Луганськ, 1-й Короткий Тупік, буд. 1) - № 409/1708/15-ц. Каковська Світлана Миколаївна о 13.00 (останнє відомє місце проживання: Луганська обл., Лутугинський р-н, смт Георгіївка, вул. Леніна, буд. 72) - № 409/1733/15-ц Чухало Сергій Юрійович об 11.40 (останнє відомє місце проживання: Луганська обл., Лутугинський р-н, сєл. Челюскінець, вул. Юрія Гагаріна, буд. 7, кв. 1) - № 409/1740/15-ц. Козлова Олена Анатоліївна об 11.20 (останнє відомє місце проживання: Луганська обл., Лутугинський р-н, смт Успенка, вул. Єнгєльска, буд. 61) - № 409/1747/15-ц. Жєлєзняк Ірина Володимирівна об 11.00 (останнє відомє місце проживання: Луганська обл., Лутугинський р-н, смт Біле, вул. Маяковського, буд. 10) - № 409/1800/15-ц. Кранцевич Галина Володимирівна о 10.40 (останнє відомє місце проживання: Луганська обл., Лутугинський р-н, смт Врублівка, вул. Петровського, буд. 4, кв. 4) - № 409/1797/15-ц. Мрихіна Валєнтина Антонівна о 10.20 (останнє відомє місце проживання: Луганська обл., м. Лутугинє, вул. Дружби, буд. 27, кв. 24) - № 409/1597/15-ц. Ряднова Наталія Олексіївна о 10.00 (останнє відомє місце проживання: Луганська обл., Лутугинський р-н, с. Розкішне, вул. Єнгєльска, буд. 36) - № 409/1600/15-ц. Синицький Юрій Валєрійович о 9.40 (останнє відомє місце проживання: м. Луганськ, смт Ювілейне, кв. Корольова, буд. 5, кв. 90) - № 409/1602/15-ц. Здор Тамара Василівна о 9.20 (останнє відомє місце проживання: м. Луганськ, вул. Достєвського, буд. 35) - № 409/1645/15-ц. Тюніков Георгій Антонович о 9.00 (останнє відомє місце проживання: Луганська обл., Лутугинський район, смт Георгіївка, вул. Орджонікідзе, буд. 11) - № 409/1669/15-ц. Бондарєнко Олександр Іванович о 8.40 (останнє відомє місце проживання: м. Луганськ, вул. Тимірязєва, буд. 8) - № 409/1655/15-ц. Гадючко Марина Леонідівна о 8.20 (останнє відомє місце проживання: Луганська обл., Лутугинський р-н, с. Орєхівка, вул. Першотравнєва, буд. 30) - № 409/1684/15-ц. Дєрєвич Анатолій Анатолійович о 8.00 (останнє відомє місце проживання: м. Луганськ, квар. Шахтарський, буд. 5, кв. 4) - № 409/882/14ц. Суддя В. С. Полєно У разі нєявки, суд розглядатимє справу бєз вашої участі на підставі ст. 169 ЦПК України. З опублікуваннєм цього оголошєння відповідачі по справах вважютьсє належним чином повідомлєними про час, день та місце проведєння судового засідання.

Попаснянський районний суд Луганської області викликає Шаповалова Ігоря Миколайовича, останнє відомє місце проживання якого: м. Маріуполь Донецької області, пров. Аносова, буд.5, кв. 5, як відповідачу у судовє засідання у цивільній справі №423/1470/15-ц за позовом Фермерського господарства «Віктор» до Шаповалова І. М. про розірвання договору оренди земельної ділянки, що відбудється 16 лютого 2016 року о 9 годині 30 хвилин в приміщенні суду за адресою: Луганська область, м. Попасна, вул. Суворова, 6. У разі нєявки на вказанє судове засідання, суд розглядатимє справу бєз участі відповідача на підставі ст. 169 ЦПК України. Суддя І. В. Лизєнко

Троїцький районний суд Луганської області викликає як відповідачу в судовє засідання Бахмет Олену Вікторівну, Громова Павла Олександровича в справі № 433/2412/15-ц-2/433/173/16 за позовом Бахмет Алли Никифорівни, представник позивача Мєдведєв Сергій Сергійович, до Бахмет Олєни Вікторівни, Громова Павла Олександровича про позбавлєння батьківських прав, призначєння опікуна. Засідання відбудється 15 лютого 2016 року о 10 год. 30 хв. за адресою: Луганська область, смт Троїцькє, вул. 1-го Травня, 5 а. У разі нєявки, суд розглядатимє справу бєз Вашої участі на підставі ст. 169 ЦПК України. Суддя Ляшєнко М. А.

Лисичанський міський суд Луганської області викликає в якості відповідача Гададову Людмилу Василівну, 31.05.1962 року народження, яка зарєєстрована за адресою: вул. Стєпова, 3, м. Зоринськ Перєвальського району Луганської області, в судовє засідання з розгляду цивільної справи за позовом Публічного акціонерного товариства «Укрсоцбанк» до Гададової Людмили Василівни про стягнення заборгованості, якє відбудється 24 лютого 2016 р. о 14 годині 20 хвилин в приміщенні суду за адресою: м. Лисичанськ, вул. Радянська, 38, каб. 3. У разі нєявки в судовє засідання, справа будє розглянута бєз Вашої участі на підставі ст. 169 ЦПК України. Суддя С. Л. Бойко

Лисичанський міський суд Луганської області викликає в якості відповідача Скріпнікова Едуарда Вікторовича, 12.01.1972 року народження, який зарєєстрований за адресою: вул. Горького, 2, смт Бугаївка Перєвальського району Луганської області, в судовє засідання з розгляду цивільної справи за позовом Колєснїкової Олєни Миколєївни до Скріпнікова Едуарда Вікторовича про позбавлєння батьківських прав, якє відбудється 15 лютого 2016 р. о 10 годині 00 хвилин в приміщенні суду за адресою: м. Лисичанськ, вул. Радянська, 38, каб. 3. У разі нєявки в судовє засідання, справа будє розглянута бєз Вашої участі на підставі ст. 169 ЦПК України. Суддя С. Л. Бойко

Сватівський районний суд Луганської області, розташований за адресою: Луганська область, м. Сватовє, пл. 50-річчя Перємоги, 34, викликає представника Ленінської міської ради м. Луганська як заінтерєсовану особу в судовє засідання по цивільній справі № 426/4805/15-ц за заявою Миронєнко Д. Р. про встановлєння факту належності правовстановлюючого докумєнта, що відбудється 15 лютого 2016 року о 16-30 год. У разі нєявки на вказанє судове засідання, суд розглядатимє справу бєз Вашої участі на підставі ст. 169 ЦПК України. Суддя С. А. Пчолкін
--

Лисичанський міський суд Луганської області викликає в якості відповідача Кириченка Дмитра Валєрійовича, 22.05.1985 року народження, який зарєєстрований за адресою: вул. Мамаєва, буд. 10, кв. 2, сєл. Центральнє Перєвальського району Луганської області, в судовє засідання з розгляду цивільної справи за позовом Публічного акціонерного товариства «Всєукраїнський Банк Розвитуку» до Кириченка Дмитра Валєрійовича про стягнення заборгованості, якє відбудється 24 лютого 2016 р. о 15 годині 00 хвилин в приміщенні суду за адресою: м. Лисичанськ, вул. Радянська, 38, каб. 3. У разі нєявки в судовє засідання, справа будє розглянута бєз Вашої участі на підставі ст. 169 ЦПК України. Суддя С. Л. Бойко
--

Лисичанський міський суд Луганської області викликає в якості відповідачє Гупалова Валєнтина Олександровича, 10.04.1974 року народження, який зарєєстрований за адресою: вул. Побєди, буд. 18, кв. 2, м. Перєвальськ Луганської області, та Гайнутдінову Ілну Мар'янівну, 01.10.1970 року народження, яка зарєєстрована за адресою: вул. Побєди, буд. 18, кв. 2, м. Перєвальськ Луганської області, в судовє засідання з розгляду цивільної справи за позовом Публічного акціонерного товариства «Унівєрсал Банк» до Гупалова Валєнтина Олександровича, Гайнутдінової Ілни Мар'янівни про стягнення заборгованості, якє відбудється 24 лютого 2016 р. о 13 годині 30 хвилин в приміщенні суду за адресою: м. Лисичанськ, вул. Радянська, 38, каб. 3. У разі нєявки в судовє засідання, справа будє розглянута бєз Вашої участі на підставі ст. 169 ЦПК України. Суддя С. Л. Бойко

Фрунзєнський районний суд м. Харкова викликає в судовє засідання в якості відповідача Базова Дєниса Сергійовича по справі за позовом Публічного акціонерного товариства Комерційний банк «Приватбанк» до Базова Дєниса Сергійовича про стягнення заборгованості за кредитним договором. Розгляд справи відбудється о 09 год. 20 хв. 11 лютого 2016 року в приміщенні суду за адресою: м. Харків, бул. Богдана Хмєльницького, 32/38. У разі нєявки відповідача в судовє засідання бєз поважних причин чи неповідомлєння про причини нєявки, справа будє розглядатисє бєз його участі за наявними у справі доказами. Суддя Г. С. Шєвчєнко

Оболонський районний суд м. Києва викликає Молодова Валєрія Юрійовича як відповідачу по цивільній справі № 2/756/5497/15 за позовом Публічного акціонерного товариства «Дєльта Банк» до Молодова Валєрія Юрійовича про стягнення заборгованості за кредитним договором на 08 лютого 2016 року на 15-00 годину. Адреса суду: м. Київ, вул. Тимошенка, 2-є, каб.18, суддя К. А. Васалатій . Наслідки нєявки в судовє засідання особи, яка бєрє учасť у справі, передбачєні ст.ст. 169, 170 ЦПК України, ст. 185-3 КпАП України.

Троїцький районний суд Луганської області викликає як відповідачу в судовє засідання Копалєнка Павла Олексійовича, Янічкіну Ляну Артурівну в справі № 433/7/16-ц-2/433/145/16 за позовом ПАТ «Укрсоцбанк» до Копалєнка Павла Олексійовича, Янічкіної Ляни Артурівни про стягнення заборгованості. Засідання відбудється 10 лютого 2016 року о 09 год. 00 хв. за адресою: Луганська область, смт Троїцькє, вул. 1-го Травня, 5а. У разі нєявки, суд розглядатимє справу бєз Вашої участі на підставі ст. 169 ЦПК України. Суддя Бондарєнко Л. І.

Артемівський міськрайонний суд Донецької області (84500, м. Артемівськ, Донецька область, вул. Артема, 5, каб. 202) розглядє цивільну справу за позовом Публічного акціонерного товариства комерційного банку «ПриватБанк» до Сєнчєнкової Ірини Олександрівни про стягнення заборгованості. Відповідач по справі Сєнчєнкова Ірина Олександрівна, зарєєстрована та проживає за адресою: Донецька область, Єнакіївський район, м. Юнокомунарівськ, вул. Армійська, 108/29, викликаєтьсє на 12 лютого 2016 року на 08 годину 30 хвилин до суду для участі у розгляді справи по суті. Відповідачці пропонуєтьсє надати свої заперєчєння щодо позову та докази. У випадку нєприбуття відповідачка повинна повідомити суд про причини нєявки, інакшє справа будє розглянута за її відсутності. Суддя Т. В. Давидовська
--

РЕКЛАМА. ОГОЛОШЕННЯ

Приазовський районний суд Запорізької області повідомляє Митя Олександра Олександровича (місце реєстрації: Донецька область, Новоазовський район, с. Безіменне, вул. Миру, 31А, кв. 6) про те, що 22.02.2016 р. о 16 годині 00 хвилин в приміщенні Приазовського районного суду Запорізької області за адресою: смт Приазовське, вул. Пушкіна, 5 буде розглядатись цивільна справа за позовом ПАТ «Укрсоцбанк» до Митя Олександра Олександровича про стягнення заборгованості.

З опублікуванням оголошення про виклик, Митя Олександр Олександрович по даній справі вважається повідомленим про час та місце розгляду справи і у випадку його неявки або не подання відповідного клопотання, справа підлягає розгляду за його відсутності.

Суддя Дюба Г. О.

Новомиргородський районний суд Кіровоградської області викликає Коломійця Сергія Олександровича в судове засідання у якості відповідача по цивільній справі за позовом Публічного акціонерного товариства комерційний банк «Приватбанк» до Коломійця Сергія Олександровича про стягнення заборгованості.

Повідомляємо відповідача Коломійця Сергія Олександровича, що справа призначена до розгляду на 11 лютого 2016 року о 08 годині 00 хвилин в приміщенні Новомиргородського районного суду Кіровоградської області за адресою: м. Новомиргород Кіровоградської області, вул. Леніна, 157.

У разі неявки відповідача в судове засідання та неповідомлення про причини неявки, суд розглядатиме справу за його відсутності на підставі наявних у справі доказів.

Суддя О. В. Лещенко

Сватівський районний суд Луганської області викликає до суду:

- Мороз Наталію Іванівну (останнє відоме місце проживання: 92625, Луганська обл., Сватівська р-н, с. Кармазинівка, вул. Стадіонна, буд. 32) на 10 годину 30 хвилин 10.02.2016 р. для участі у розгляді справи № 426/6420/15-ц по суті за позовом ПАТ КБ «ПриватБанк».
- Сопіну Ольгу Миколаївну (останнє відоме місце проживання: 94400, Луганська обл., м. Краснодон, кв. Баракова, буд. 7, кв. 131) на 09 годину 00 хвилин 10.02.2016 р. для участі у розгляді справи № 426/992/15-ц по суті за позовом ПАТ КБ «ПриватБанк».
- Калітвенцева Євгена Вікторовича (останнє відоме місце проживання: 94466, Луганська обл., Краснодонський р-н, с. Великий Суходіл, вул. Миру, буд. 36) на 09 годину 30 хвилин 10.02.2016 р. для участі у розгляді справи №426/6118/15-ц по суті за позовом ПАТ КБ «ПриватБанк».

Суддя Гашинська О. А.

Томашпільський районний суд Вінницької області викликає Олійника Олександра Миколайовича та повідомляє про розгляд справи за позовом публічного акціонерного товариства «Комерційний банк «Приватбанк» до Олійника Олександра Миколайовича про стягнення заборгованості, який відбудеться 11 лютого 2016 року о 09-00 годині в Томашпільському районному суді Вінницької області за адресою: 24200, смт Томашпіль, вул. Леніна, 45 Томашпільського району Вінницької області.

Суддя Пилипчук О. В.

ЖБК «Автомат-2», який знаходиться за адресою: Україна, 04071, м. Київ, вул. Лук'янівська, 27, повідомляє, що 10 лютого 2016 року було проведено заміну печатки ЖБК «Автомат-2» на печатку нового зразка з наступним текстом: «УКРАЇНА *ЖИТЛОВО-БУДІВЕЛЬНИЙ КООПЕРАТИВ «АВТОМАТ-2» * м. КИЇВ * Ідентифікаційний код 22885068.» та наступними ступенями захисту: 1-й ступінь - мікротекст, 2-й ступінь - сітка, 3-й ступінь - орнамент. Печатку старого зразка вважати недійсною.

Іванківський районний суд Київської області викликає Прокопенка Івана Яковича як відповідача по цивільній справі за позовом ПАТ КБ «ПриватБанк» про стягнення заборгованості.

Судове засідання відбудеться 12.02.2016 року об 11 год. 30 хв. в приміщенні суду за адресою: 07201, Київська область, смт Іванків, вул. І. Проскури, 14 а.

У разі неявки відповідача в судове засідання слухання справи буде відбуватися за його відсутності. Крім того, суд роз'яснює відповідачу про його обов'язок повідомити суд про причини неявки.

Суддя А. А. Корчков

Шевченківський районний суд м. Києва викликає у судове засідання: Гончарука Івана Михайловича, Гончарук Надію Сергіївну, Гончарука Артема Івановича, Гончарук Мар'яну Іванівну в особі законних представників Гончарука І. М. та Гончарук Н. С., Гончарук Олександр Іванівни в особі законних представників Гончарука І. М. та Гончарук Н. С., треті особи: Державна служба України з надзвичайних ситуацій у м. Києві до Гончарука Івана Михайловича, Гончарук Надії Сергіївни, Гончарука Артема Івановича, Гончарук Мар'яни Іванівни в особі законних представників Гончарука І. М. та Гончарук Н. С., Гончарук Олександр Іванівни в особі законних представників Гончарука І. М. та Гончарук Н. С., треті особи: Державна служба України з надзвичайних ситуацій, Служба у справах дітей Шевченківського району м. Києва про виселення з приміщення, яке призначене на 29 лютого 2016 року о 08 годині 30 хвилин в Шевченківському районному суді м. Києва за адресою: 04119, м. Київ, вулиця Дегтярівська, 31-А, каб. 406.

З опублікуванням оголошення про виклик, відповідачі вважаються повідомленими про день, час та місце розгляду справи і у випадку неявки до суду справа може бути розглянута за їх відсутності.

Суддя Юзьова О. Л.

Слов'янським міськрайонним судом Донецької області (84100, м. Слов'янськ, вул. Добровольського, 2) розглядається цивільна справа за позовом Публічного акціонерного товариства «Універсал Банк» до Макаренка Андрія Леонідовича, Макаренко Ганни Іванівни про стягнення заборгованості.

Відповідач по справі Макаренко Андрій Леонідович (останнє відоме місце проживання: 84617, Донецька область, м. Горлівка, вул. Пушкінська, будинок 17, квартира 13), викликається на 18 лютого 2016 року о 09 годині 00 хвилин, до **судді Кривошеєва Д. А.** для участі у розгляді справи по суті.

Відповідач по справі Макаренко Ганна Іванівна (останнє відоме місце проживання: 84617, Донецька область, м. Горлівка, вул. Остапенко, будинок 40, квартира 89), викликається на 18 лютого 2016 року о 09 годині 00 хвилин, до судді Кривошеєва Д.А. для участі у розгляді справи по суті.

Відповідачам пропонується надати свої заперечення щодо позову та докази. У випадку неприбуття відповідачі повинні повідомити суд про причини неявки, інакше справа буде розглянута у їх відсутність.

Шевченківський районний суд міста Києва за адресою: м. Київ, вул. Дегтярівська, 31-А, викликає на 12.02.2016 року о 09 год. 30 хв. відповідача Митрофанова В'ячеслава Григоровича по справі за позовом Моторного (транспортного) страхового бюро України до Митрофанова В'ячеслава Григоровича про відшкодування в порядку регресу витрат, пов'язаних з виплатою страхового відшкодування.

Відповідач викликається у судове засідання, у разі його неявки справа розглядатиметься за його відсутності.

Суддя Рибак М. А.

Новопсковський районний суд Луганської області викликає Борисова Романа Сергійовича як відповідача у судове засідання для розгляду цивільної справи ЄУ №420/3437/15-ц за позовом Борисової Ніни Володимирівни до Борисова Романа Сергійовича про стягнення аліментів на утримання неповнолітньої дитини та розірвання шлюбу, яке відбудеться 11 лютого 2016 року о 13 год. 00 хв. (резервна дата судового засідання — 19 лютого 2016 року о 09 год. 00 хв.) в приміщенні Новопсковського районного суду за адресою: вул. Леніна, 28, смт Новопсков Луганської області.

У разі неявки, суд розглядатиме справу без Вашої участі на підставі ст. 169 ЦПК України.

Суддя Д. С. Тарасов

Шевченківський районний суд м. Запоріжжя (**суддя Зарютін П. В.**) викликає в судове засідання відповідача по цивільній справі за позовом Публічного акціонерного товариства КБ «Приватбанк» до Жульєва Станіслава Володимировича про стягнення заборгованості.

Жульєв Станіслав Володимирович, який проживає за адресою: Харківська обл., м. Харків, вул. Гарібальді, буд. 2, у судове засідання за позовом Публічного акціонерного товариства КБ «Приватбанк» до Жульєва Станіслава Володимировича про стягнення заборгованості. Судове засідання відбудеться о 08 годині 45 хвилин 01 березня 2016 року у приміщенні суду за адресою: м. Запоріжжя, вул. Чарівна, 117а.

З опублікуванням оголошення про виклик, відповідач вважається повідомленим про час та місце розгляду справи та у випадку неявки до суду справу може бути розглянута за його відсутності на підставі наявних у ній даних чи доказів (постановляє заочне рішення) на підставі ст.169 ЦПК України.

Шевченківський районний суд м. Запоріжжя (**суддя Зарютін П. В.**) викликає в судове засідання відповідача по цивільній справі за позовом Публічного акціонерного товариства КБ «Приватбанк» до Зайця Анатолія Адамовича про стягнення заборгованості.

Засєц Анатолій Адамович, який проживає за адресою: Івано-Франківська обл., м. Коломия, вул. Яворницького, буд. 26, кв. 67 у судове засідання за позовом Публічного акціонерного товариства КБ «Приватбанк» до Зайця Анатолія Адамовича про стягнення заборгованості. Судове засідання відбудеться о 08 годині 30 хвилин 26 лютого 2016 року у приміщенні суду за адресою: м. Запоріжжя, вул. Чарівна, 117а.

З опублікуванням оголошення про виклик, відповідач вважається повідомленим про час та місце розгляду справи та у випадку неявки до суду справу може бути розглянута за його відсутності на підставі наявних у ній даних чи доказів (постановляє заочне рішення) на підставі ст.169 ЦПК України.

Северодонецький міський суд Луганської області викликає в якості відповідачів за позовами ПАТ КБ «Приватбанк» м. Дніпропетровськ про стягнення заборгованості у судові засідання, які відбудуться:

19 лютого 2016 року о:

- 13-40год. Бодрова Едуарда Васильовича (місце реєстрації: Луганська область, м. Северодонецьк, вул. Енергетиків, 11/4) (цивільна справа №428/10804/15-ц);
- 14-00год. Вінніченка Андрія Сергійовича (місце реєстрації: Луганська область, м. Северодонецьк, вул. Леніна, 42/15) (цивільна справа №428/10812/15-ц);

у приміщенні суду за адресою: Луганська область, м. Северодонецьк, бул. Дружби Народів, 19. У разі неявки на вказане судове засідання суд розглядатиме справу без вашої участі на підставі ст. 169 ЦПК України.

Суддя І. О. Юзефович

Державне агентство резерву України оголошує повторний аукціон з реалізації засобів індивідуального захисту, мішків паперових та лісоматеріалів.

Аукціон відбудеться 18 лютого 2016 р. о 15:00 год.

Контактні телефони осіб, відповідальних за проведення аукціону: Будиліна І. М. (235-17-42), Скибало О.М. (235-50-84).

Детальна інформація про умови проведення аукціону розміщена на офіційному веб-сайті Держрезерву України – www.gosrezerv.gov.ua.

Костянтинівський міськрайонний суд Донецької області (85110, м. Костянтинівка Донецької обл., пр. Ломоносова, 157) розглядає цивільну справу № 233/11/16-ц за позовом ПАТ «Укрсоцбанк» до Назаренка В. І., Назаренка А. В. про стягнення заборгованості за кредитним договором.

Відповідачі у справі - Назаренко Віктор Іванович, 26.06.1960 р.н., Назаренко Андрій Вікторович, 14.04.1989 р.н., останнє відоме місце проживання яких: м. Макіївка Донецької області, вул. II проїзд, буд. 21, кв. 1, викликаються до суду на 23 лютого 2016 року о 09.00 години, каб. № 15, для участі у розгляді справи по суті.

Відповідачам пропонується надати свої заперечення щодо позову та докази. У випадку неприбуття відповідачі повинні повідомити суд про причини неявки, інакше справа буде розглянута за їхньої відсутності.

Суддя О. С. Малінов

Дарницький районний суд м. Києва викликає відповідача Крижанівського Сергія Вікторовича, останнє місце реєстрації якого: м. Київ, вул. Ревуцького, 13, кв. 96, у судове засідання, яке відбудеться 25.02.2016 року о 10 год. 50 хв. за адресою: м. Київ, вул. Кошиця, 5-а, каб. 204, для участі в судовому розгляді цивільної справи за позовом Іванова Івана Івановича до Крижанівського Сергія Вікторовича про стягнення боргу за договором позики.

При собі мати паспорт.

З опублікуванням оголошення про виклик, відповідач вважається повідомлений про день, час та місце розгляду справи і в разі неявки до суду справа може бути розглянута за його відсутності.

Відповідач у випадку неявки в судове засідання зобов'язаний повідомити суд про поважність причини неявки.

Суддя О. М. Колесник

Костянтинівський міськрайонний суд Донецької області (85110, м. Костянтинівка Донецької області, пр. Ломоносова, № 157) розглядає цивільну справу за позовом ПАТ «Укрсоцбанк» до Новікова Б. Б., Новікової Я. Є. про стягнення заборгованості за кредитним договором. Відповідачі у цивільній справі № 233/5/16-ц – Новіков Борис Борисович, 15.11.1974 р.н. та Новікова Яна Євгенівна, 16 червня 1983 р.н., зареєстровані за адресою: Донецька область, м. Макіївка, вул. 118 Павших революціонерів, буд. 22/26, кв. 3, викликаються у судове засідання о 08.30 год. 15 лютого 2016 р. Розгляд зазначеної цивільної справи відбудеться в приміщенні Костянтинівського міськрайонного суду Донецької області (корп. № 2, каб. № 16).

Відповідачам пропонується надати свої заперечення щодо позову та докази. У випадку неприбуття відповідачі повинні повідомити суд про причини неявки, інакше справа буде розглянута за їх відсутності.

Суддя Т. О. Мартишева

Голованівський районний суд Кіровоградської області (смт Голованівськ, вул. Леніна, 18 Голованівського району Кіровоградської області) викликає як відповідачів Пугач Анджелу Луківну, Мороза Мирослава Вікторовича, які зареєстровані за адресою: вул. Суворова, 15, с. Грузьке Голованівського району Кіровоградської області, в судове засідання о 10.00 год. 19.02.2016 року за адресою: смт Голованівськ, вул. Леніна, 18, у цивільній справі № 386/5/16-ц за позовом Ільчик Оксани Анатоліївни до Пугач Анджели Луківни, Мороза Мирослава Вікторовича, Пугача Богдана Миколайовича, третя особа: Голованівська РДА як орган опіки та піклування про усунення перешкод у користуванні житловим приміщенням.

У разі неявки відповідачів справа буде розглянута за їх відсутності за наявними матеріалами.

Суддя Рудь Н. В.

Повістка про виклик в суд обвинуваченого

В провадженні Сватівського районного суду Луганської області знаходиться кримінальне провадження № 426/17/16-к стосовно Ісмаїлова Заура Рауфовича, 25.07.1978 року народження, обвинуваченого у вчиненні злочину, передбаченого ч. 1 ст. 258-3 КК України, по якому здійснювалось спеціальне досудове розслідування в порядку, передбаченому ст. 297-1 КПК України. Обвинувачений Ісмаїлов З.Р., зареєстрований та проживає за адресою: м. Луганськ, вул. Лазо, 46В.

На підставі ст.ст. 314, 297-5, 323 КПК України, Сватівський районний суд Луганської області викликає Ісмаїлова Заура Рауфовича у підготовче судове засідання, яке відбудеться 15 лютого 2016 року о 09.00 год. у залі судових засідань Сватівського районного суду Луганської області за адресою: Луганська область, м. Сватове, пл. 50-річчя Перемоги, 34.

Справа розглядатиметься колегією суддів у складі головуючої судді Гашинської О. А., суддів: Пчолкіна С. А., Юрченка С. О.

Суддя О. А. Гашинська

Повістка про виклик в суд обвинуваченого

В провадженні Сватівського районного суду Луганської області знаходиться кримінальне провадження № 426/21/16-к стосовно Катасанова Андрія Васильовича, 03.03.1970 року народження, обвинуваченого у вчиненні злочину, передбаченого ч. 1 ст. 258-3 КК України, по якому здійснювалось спеціальне досудове розслідування в порядку, передбаченому ст. 297-1 КПК України. Обвинувачений Катасанов А. В., зареєстрований та проживає за адресою: м. Луганськ, вул. Алчевська, 32.

На підставі ст.ст. 314, 297-5, 323 КПК України, Сватівський районний суд Луганської області викликає Катасанова Андрія Васильовича у підготовче судове засідання, яке відбудеться 15 лютого 2016 року о 10.15 год. у залі судових засідань Сватівського районного суду Луганської області за адресою: Луганська область, м. Сватове, пл. 50-річчя Перемоги, 34.

Справа розглядатиметься колегією суддів у складі головуючої судді Гашинської О. А., суддів: Половинка В. О., Пчолкіна С. А.

Суддя О. А. Гашинська

Повістка про виклик в суд обвинуваченого

В провадженні Сватівського районного суду Луганської області знаходиться кримінальне провадження № 426/17/16-к стосовно Ципкалова Геннадія Миколайовича, 21.06.1973 року народження, обвинуваченого у вчиненні злочинів, передбачених ч. 1 ст. 109, ч. 2 ст. 110, ч. 1 ст. 258-3 КК України, по якому здійснювалось спеціальне досудове розслідування в порядку, передбаченому ст. 297-1 КПК України. Обвинувачений Ципкалов Г. М., зареєстрований та проживає за адресою: Луганська область, Краснодонський район, с. Хрящувате, вул. Південна, 11.

На підставі ст.ст. 314, 297-5, 323 КПК України, Сватівський районний суд Луганської області викликає Ципкалова Геннадія Миколайовича у підготовче судове засідання, яке відбудеться 15 лютого 2016 року о 09.30 год. у залі судових засідань Сватівського районного суду Луганської області за адресою: Луганська область, м. Сватове, пл. 50-річчя Перемоги, 34.

Справа розглядатиметься колегією суддів у складі головуючої судді Гашинської О. А., суддів: Половинка В. О., Пчолкіна С. А.

Суддя О. А. Гашинська

Христинівський районний суд Черкаської області викликає Яремко Богдана Михайловича, останнє відоме зареєстроване місце проживання якого: Черкаська область, Христинівський район, село Шукайвода, вул. Учительська, 26, як відповідача у цивільній справі № 706/1699/15-ц за позовом Яремко Людмили Анатоліївни до Яремко Богдана Михайловича, третя особа: Христинівський районний сектор управління Державної міграційної служби України в Черкаській області про визнання особи такою, що втратила право користування жилим приміщенням та зняття з реєстрації у судове засідання, яке відбудеться о 09 год. 00 хв. 12.02.2016 року в приміщенні Христинівського районного суду Черкаської області за адресою: 20001, Черкаська область, м. Христинівка, вул. Соборна, 27А.

У разі вашої неявки справа буде розглянута без вашої участі.

Голова суду М. П. Орендарчук

Біловодський районний суд Луганської обл. повідомляє, що 19.02.2016 року о 16 годині 00 хвилин у приміщенні суду відбудеться судове засідання з розгляду цивільної справи за позовом ПАТ КБ «ПРИВАТБАНК» до Череповського Миколи Миколайовича про стягнення заборгованості. Судове засідання відбудеться за адресою суду: вул. Комсомольська, 30, смт Біловодськ.

У разі неявки відповідача у призначений час або неповідомлення про причини неявки справу буде розглянута за його відсутності за наявними доказами.

З опублікуванням цього оголошення відповідач по справах вважається належним чином повідомленим про час, день та місце проведення судового засідання.

Суддя Карягіна В. А.

Прилуцький міськрайонний суд Чернігівської області викликає відповідачу Сіліну Катерину Володимирівну, останнє відоме місце проживання: Прилуцький район, м. Прилуки, вул. Гімназична, буд. 104, кв. 93, в судове засідання на 10 год. 00 хв. 16 лютого 2016 року за адресою: м. Прилуки, вул. Котляревського, 62, **суддя Коротка А. О.**, каб. 17 за позовом ПАТ КБ «ПриватБанк» до Сіліної Катерини Володимирівни про стягнення заборгованості за кредитним договором.

2 свідоцтва на право власності

на квартиру за адресою:

м. Київ, вул. Азербайджанська,

8-6, кв. 5, на ім'я Зубок С. А.,

ВВАЖАТИ ВТРАЧЕНИМИ.

Втрачений судовий білет

за № МС 005-077 на катер

борт.номер 2850к,

виданий на ім'я Калашнік Л. П.,

ВВАЖАТИ НЕДІЙНИМ.

РЕКЛАМА. ОГОЛОШЕННЯ

Дніпровський районний суд м. Києва повідомляє Щербія Олександра Володимировича, що 26 лютого 2016 року о 15 годині 30 хвилин Дніпровським районним судом м. Києва за адресою: м. Київ, вул. Сергієнка, 3, каб. 39, буде розглядатись цивільна справа № 755/22069/16-ц за позовною заявою Щербій Галини Іванівни до Щербія Олександра Володимировича про розірвання шлюбу.

Щербій Олександр Володимирович викликається в судове засідання як відповідач, останнє відоме місце проживання відповідача: вул. Азербайджанська, 8-а, кв. 78, м. Київ.

У випадку неявки в судове засідання, справа буде розглянута у вашу відсутність.

Суддя В. П. Катющенко

Святошинський районний суд м. Києва викликає в судове засідання відповідача Анненкова Руслана Івановича за позовом Берестового Олексія Петровича до Анненкова Руслана Івановича про стягнення боргу, яке призначено до слухання на 3 березня 2016 року о 12 год. і відбудеться в приміщенні суду за адресою: м. Київ, вул. Жилянська, 142, зал №4.

У разі неявки в судове засідання відповідача без поважної причини розгляд справи буде проведено за його відсутності за наявними у ній доказами.

Суддя Мазур І. В.

Токмацький районний суд Запорізької області викликає Садигова Айнура Салвара огли (останнє відоме місце проживання: 87200, Донецька обл., Старобешевський р-н, с. Комунарівка, вул. Советська, буд. 1, кв. 8) як відповідача в судове засідання по цивільній справі за позовом ПАТ КБ «Приватбанк» до Садигова Айнура Салвара огли про стягнення заборгованості, яке відбудеться 11.02.2016 р. о 14 год. 00 хв. у приміщенні Токмацького районного суду Запорізької області (Запорізька обл., м. Токмак, вул. Леніна, 28).

Суддя Ушатий І. Г.

Токмацький районний суд Запорізької області викликає Гудкову Ніну Олександрівну (останнє відоме місце проживання: 87200, Донецька обл., Старобешевський р-н, с. Каменка, вул. Кооперативна, буд. 21) як відповідача в судове засідання по цивільній справі за позовом ПАТ КБ «Приватбанк» до Гудкової Ніни Олександрівни про стягнення заборгованості, яке відбудеться 11.02.2016 р. о 13 год. 00 хв. у приміщенні Токмацького районного суду Запорізької області (Запорізька обл., м. Токмак, вул. Леніна, 28).

Суддя Ушатий І. Г.

Шевченківський районний суд м. Запоріжжя викликає як відповідача Мосейчука Романа Вікторовича у цивільній справі за позовом ПАТ «Приватбанк» до Мосейчука Романа Вікторовича, треті особи: Публічне акціонерне товариство ОТП «Банк», Мосейчук Ольга Михайлівна, Ленінський ВДВС Запорізького МУЮ, Шевченківський ВДВС Запорізького МУЮ, Орджонікідзевський ВДВС ЗМЮ, про звільнення майна з-під арешту в судове засідання, призначене на 12 годину 00 хвилин 23 лютого 2016 року, яке відбудеться в приміщенні Шевченківського районного суду м. Запоріжжя за адресою: м. Запоріжжя, вул. Чарівна, б. 117 «а», каб. 17.

Суддя Галущенко Ю. А.

Відповідно до ст. 74-46 ЦПК України, Приморський районний суд м. Одеси (**суддя Ільченко Н. А.**) викликає в судове засідання як відповідача Огієнка Сергія Геннадійовича по справі № 522/18902/15 за позовом Товариства з обмеженою відповідальністю «Дата Майнінг Груп» до Огієнка Сергія Геннадійовича про стягнення заборгованості. Судове засідання відбудеться 16.02.2016 р. о 15 год. 00 хв. за адресою: м. Одеса, вул. Балківська, 33, каб. 224.

У випадку неявки в судове засідання зазначеної особи, справа буде розглянута за її відсутності.

Офіційне повідомлення ПАТ «Укртелеком»!

ПАТ «Укртелеком» з 15 лютого 2016 року вводить у дію новий тариф (тарифний план) на оренду телефонного апарата для абонентів послуги «Хмарна АТС».

Отримати детальну інформацію про новий тариф (тарифні плани) можна на сайті www.ukrtelecom.ua і за телефоном Контакт-центру 0-800-506-801.

Славутицьким міським судом Київської області викликається до суду:

- Зубрій Ольга Кузьминична (останнє відоме місце проживання: 07101, Київська обл., м. Славутич, кв-л Добринінський, буд. 18, кв. 44) на 09 годину 00 хвилин 09.02.2016 р. для участі у розгляді справи № 377/1361/15-ц по суті за позовом ПАТ КБ «ПриватБанк».

Суддя Теремецька Н. Ф.

Кузнецовський міський суд Рівненської області викликає Новікова Олександра Миколайовича, останнє відоме місце проживання якого: м. Севастополь, проїзд Коробкова, буд. №43, як відповідача по справі за позовом Новікової Тетяни Ігорівни до Новікова Олександра Миколайовича про позбавлення батьківських прав та стягнення аліментів, яка призначена до розгляду на 29 лютого 2016 року о 13.00 год. у приміщенні Кузнецовського міського суду Рівненської області за адресою: 34400, м. Кузнецовськ, м-н Будівельників, 3. У разі неявки до суду, відповідач повинен повідомити суду причини неявки, інакше справа буде розглянута за його відсутності на підставі наявних у ній доказів.

Суддя М. І. Ковтунович

Відповідно до ст.ст. 74-76 ЦПК України, Приморський районний суд м. Одеси (**суддя Нікітіна С. Й.**) викликає в судове засідання як відповідача Лобову (Калінкіну) Ганну Борисівну по справі № 504/866/15-ц за позовом ПАТ КБ «ПриватБанк» до Лобової (Калінкіної) Ганни Борисівни про стягнення заборгованості.

Судове засідання відбудеться 29.02.2016 року об 11.55 год. за адресою: м. Одеса, вул. Балківська, 33, каб. 224.

У випадку неявки в судове засідання зазначеної особи, справа буде розглянута за її відсутності.

У провадженні Бердянського міськрайонного суду Запорізької області знаходиться цивільна справа №310/10957/15-ц за позовом Бондаревої Ольги Олександрівни до Бондарева Костянтина Олександровича про розірвання шлюбу. Судовий розгляд справи призначено на 26 лютого 2016 року о 09 год. 00 хв. у приміщенні Бердянського міськрайонного суду за адресою: Запорізька область, м. Бердянськ, вул. Комунарів, 64, каб. 409. **Суддя Парій О. В.**, тел. (06153) 4-70-63.

Суд викликає Бондарева Костянтина Олександровича як відповідача. Явка до суду обов'язкова. В разі неявки справа розглядатиметься за наявними матеріалами.

Тростянецький райсуд Сумської області викликає як відповідача Щепілову Наталію Володимирівну в судове засідання у цивільній справі №2/588/56/16 за позовом Органу опіки і піклування виконавчого комітету Охтирської міської ради до Щепілової Наталії Володимирівни, треті особи служба у справах дітей про позбавлення батьківських прав та стягнення аліментів, які відбудуться о 10 годині 10 лютого 2016 року та о 14 годині 24 лютого 2016 року в приміщенні суду за адресою: Сумська обл., м. Тростянець, вул. Миру, 9. У разі неявки відповідача справа буде розглянута за його відсутності.

Суддя М. В. Щербаченко

Жовтневий районний суд м. Маріуполя Донецької області викликає до суду Пінчукову Надію Сергіївну, 04.06.1983 року народження, остання адреса мешкання: м. Маріуполь, вул. Урицького, 100-62, як відповідачку по цивільній справі за позовом ПАТ КБ «Приват Банк» про стягнення заборгованості за кредитним договором, розгляд якої відбудеться 11.02.2016 р. о 08.30 год. в приміщенні суду за адресою: м. Маріуполь, пр. Металургів, 31, каб. 12.

У випадку неприбуття відповідачка повинна повідомити суд про причини неявки, інакше справа буде розглянута за її відсутності.

Суддя Н. В. Хараджа

Подільський районний суд м. Києва повідомляє, що розгляд цивільної справи № 758/13718/15-ц за позовом Котляра Євгенія Леонідовича до Котляр Олени Владиславівни, третя особа: ВДВС Подільського РУЮ у м. Києві про припинення стягнення аліментів, звільнення від сплати заборгованості по аліментах та стягнення аліментів відбудеться 02.03.2016 року о 10.30 год. в приміщенні суду (м. Київ, вул. Хорива, 21, каб. 17) **під головуванням судді Неганої Н. В.**

Роз'яснюємо, що відповідач має право видати довіреність іншій особі для представлення своїх інтересів в суді, у разі неявки відповідача справа буде розглянута за його відсутності.

У зв'язку із розглядом цивільної справи № 2-1135/16 за позовом Голуб Людмили Андріївни до Шубки Любові Андріївни про стягнення коштів, Оболонський районний суд м. Києва викликає як відповідача Шубку Любов Андріївну в судове засідання на 26.02.2016 р. о 10.00 год.

Адреса суду: Україна, м. Київ, вул. М. Тимошенка, 2-є, каб. 19, **суддя Шевчук А. В.**

У разі неявки у судове засідання сторони з'ясування обставин у справі проводиться на підставі доказів, про подання яких було заявлено до або під час судового засідання.

Наслідки неявки в судове засідання особи, яка бере участь у справі, передбачені ст. ст. 169, 170 ЦПК України, ст. 185-3 КпАП України.

Солом'янський районний суд м. Києва (м. Київ, вул. М. Кривоноса, 25, каб. 10) викликає на 09:15 год. 12.02.2016 року Берестенка Сергія Олександровича, 13.04.1960 р.н., як відповідача по цивільній справі за позовом Берестенко І. Г. до Берестенка С. О. про розірвання шлюбу.

При цьому повідомляємо, що в разі Вашої неявки в судове засідання без поважних причин або не повідомлення про причини своєї неявки, суд вирішить справу на підставі наявних у ній доказів.

Суддя В. В. Лазаренко

Фрунзенський районний суд м. Харкова викликає в судове засідання як відповідача Заставського Антона Володимировича по справі за позовом Публічного акціонерного товариства Комерційний банк «Приватбанк» до Заставського Антона Володимировича про стягнення заборгованості за кредитним договором.

Розгляд справи відбудеться о 09 год. 30 хв. 15 лютого 2016 року в приміщенні суду за адресою: м. Харків, бул. Богдана Хмельницького, 32/38.

У разі неявки відповідача в судове засідання без поважних причин чи неповідомлення про причини неявки, справа буде розглядатись без його участі за наявними в ній доказами.

Суддя Г. С. Шевченко

Шановна Петрова Юлія Вікторівна, Товариство з обмеженою відповідальністю «Альтер Его ЛТД» вкотре звертається до вас з проханням найближчим часом надати ТОВ «Альтер Его ЛТД», код ЄДРПОУ 20301175, адреса: 53700, смт Широке Широківського району Дніпропетровської області, вулиця Спортивна, будинок 11а, т/ф (05657) 22737, 0974406801, письмово реквізити банківської установи для перерахування коштів, що належать вам як відчужена частка у статутному фонді Товариства, відповідно до поданої заяви від 30.10.2014 року та Протоколу № 3 від 30.10.2014 року.

Графік роботи Товариства «Альтер Его ЛТД»: понеділок-п'ятниця з 8 до 17 години щоденно, окрім святкових та вихідних - суботи та неділі.

Білокуракинський районний суд Луганської області викликає в судове засідання представника відповідача Луганської міської ради по цивільній справі №409/147/16-ц за позовом Лівіріної Оксани Сергіївни про визначення додаткового строку для прийняття спадщини.

Судове засідання відбудеться 15.02.2016 року (резервна дата 17.02.2016 р.) о 09.00 годині в залі суду за адресою: Луганська область, смт Білокуракине, пл. Шевченка, 2.

Суддя Третьак О. Г.

Слов'янський міськрайонний суд Донецької області (84112, м. Слов'янськ, вул. Добровольського, 2) розглядає цивільну справу № 243/12199/15-ц за позовом Гайворонської Катерини Петрівни до Алюшиної Людмили Миколаївни, Алюшина Максима Миколайовича, третя особа: Орган опіки та піклування виконкому Слов'янської міської ради Донецької області про позбавлення батьківських прав, стягнення аліментів.

Відповідачі у справі: Алюшина Людмила Миколаївна, проживає за адресою: Донецька обл., м. Слов'янськ, вул. Новий Побут, буд. 63, та Алюшин Максим Миколайович, проживає за адресою: Донецька обл., м. Харцизьк, вул. Краснознаменська, буд. 25, кв. 60, Донецька обл., м. Харцизьк, вул. Клари Цеткін, буд. 25, кв. 60, викликаються на 14 год. 00 хв. 18 лютого 2016 року до суду для участі у розгляді справи по суті. Відповідачам пропонується надати свої заперечення щодо позову та докази. У випадку неприбуття відповідачі повинні повідомити суд про причину неявки, інакше справа буде розглянута за їх відсутності.

Суддя П. І. Профатило

Орджонікідзевський районний суд міста Маріуполя (м. Маріуполь, проспект Перемоги, 6) розглядає цивільну справу за позовом Кредитної Спільки «Азовська кредитна компанія» до Ритова Владлена Ігоровича про стягнення заборгованості за кредитним договором.

Відповідач у справі Ритов Владлен Ігорович викликається на 18 лютого 2016 року о 08.00 до Орджонікідзевського районного суду міста Маріуполя Донецької області для участі у розгляді справи по суті.

Суддя Костромітіна О. О.

Деснянський районний суд міста Києва викликає як відповідача Фізичну особу-підприємця Матушак Олега Миколайовича в судове засідання, яке призначено о 15.30 год. 23.02.2016 року по цивільній справі за позовом Олещук Катерини Анатоліївни про розірвання договору купівлі-продажу, повернення коштів та пені (каб. № 9, пр. Маяковського, 5-в, м. Київ).

Суддя Н. Д. Буша

Шевченківський районний суд м. Києва викликає в судове засідання Оглу Віктора Балаєвича як відповідача по цивільній справі за позовом Товариства з обмеженою відповідальністю «Манівео швидка фінансова допомога» до Оглу Віктора Балаєвича про стягнення заборгованості за договором позики, яке відбудеться 24.02.2016 р. о 08.15 год. за адресою: м. Київ, вул. Дегтярівська, 31-А, 4-й поверх, каб. 408. Явка до суду є обов'язковою. У разі неявки справа буде розглядатись за наявними у справі доказами.

Суддя Піхур О. В.

Красноармійський міськрайонний суд Донецької області (85302, м. Красноармійськ, вул. Горького, 20) розглядає цивільну справу за позовом ПАТ «Укрсоцбанк» про стягнення заборгованості.

Відповідач Лімарев Роман Олександрович викликається на 23 лютого 2016 року о 09.30 год. до суду, каб. № 7, для участі у розгляді справи по суті.

Відповідачу пропонується надати свої заперечення щодо позову та докази. У випадку неприбуття відповідач повинен повідомити суд про причини неявки, інакше справа буде розглянута за його відсутності.

Суддя Хмельова С. М.

Фермерське господарство «Вячеслав» (код ЄДРПОУ 33003899, місцезнаходження: 19314, Черкаська обл., Лисянський р-н, с. Вотилівка) **повідомляє про своє припинення шляхом реорганізації (приєднання) на підставі рішення власників (засновників).**

Кредитори ФГ «Вячеслав» протягом двох місяців з дня цієї публікації можуть подавати претензії в письмовому вигляді за адресою комісії з припинення: 18009, м. Черкаси, вул. Дахнівська, 42/1, а/с 1470.

Северодонецький міський суд Луганської області викликає як відповідача Ткаченко Ларису Іванівну, 24 квітня 1962 р.н. (Луганська область, м. Северодонецьк, вул. Гагаріна, 45/8) у судове засідання з розгляду цивільної справи за позовом Ткаченко Аліси Сергіївни до Ткаченко Лариси Іванівни, треті особи: Северодонецький міський відділ ДМС України у Луганській області, Ткаченко Сергій Юрійович, Ткаченко Поліна Сергіївна в інтересах неповнолітньої Ткаченко Аріни Сергіївни про визнання особи такою, що втратила право користування житлом, яке відбудеться 29.02.2016 року о 13 годині 30 хвилин у приміщенні суду за адресою: Луганська область, м. Северодонецьк, вул. Леніна, 19. У разі неявки на вказане судове засідання суд розглядатиме справу без вашої участі на підставі ст. 169 ЦПК України.

Суддя Г. Д. Сकोчій

Старокостянтинівський районний суд Хмельницької області (адреса: м. Старокостянтинів, вул. Миру, 9) викликає в судове засідання Дмитрієва Олександра Сергійовича, 1985 року народження, що відбудеться о 09.00 год. 18 лютого 2016 року, як відповідача у справі за позовом Корчевного Степана Степановича про відшкодування матеріальних та моральних збитків. У разі неявки до суду та неповідомлення причин неявки, або якщо такі причини суд визнає неповажними, справа буде вирішена на підставі наявних у ній даних та доказів і буде постановлено заочне рішення.

Суддя Є. М. Андрощук

Костянтинівський міськрайонний суд Донецької області (85110, м. Костянтинівка Донецької області, пр. Ломоносова, №157) розглядає цивільну справу за позовом Миросинченка Г. М. до Колесника І. О., Корнева С. Ю., про усунення перешкод в користуванні власністю. Відповідачі у цивільній справі № 233/6787/15-ц - Колеснік Ілля Олексійович, 1996 р.н., та Корнев Сергій Юрійович, 1990 р.н., зареєстровані за адресою: Донецька область, м. Костянтинівка, вул. Петровського, 11/80, викликаються в судове засідання на 10.30 год. 16 лютого 2016 р. Розгляд зазначеної цивільної справи відбудеться в приміщенні Костянтинівського міськрайонного суду Донецької області (корп. №2, каб. №16).

Відповідачам пропонується надати свої заперечення щодо позову та докази. У випадку неприбуття відповідачі повинні повідомити суд про причини неявки, інакше справа буде розглянута за їх відсутності.

Суддя Т. О. Мартишева

Суворовський районний суд міста Одеси викликає як відповідача Вовка Олега Миколайовича, останнє відоме місце проживання: м. Одеса, вул. Марсельська, 42, кв. 149, у судове засідання, яке відбудеться 24 лютого 2016 року о 10.00 годині в приміщенні Суворовського районного суду міста Одеси за адресою: м. Одеса, вулиця Чорноморського козацтва, 68, зала судових засідань № 15, у якому буде слухатися цивільна справа за позовом Публічного акціонерного товариства комерційного банку «ПРИВАТБАНК» до Вовка Олега Миколайовича про стягнення заборгованості.

До зазначеного часу відповідачу пропонується подати до суду заперечення проти позову з посиланням на докази, якими вони обґрунтовуються. У разі неявки відповідача у судове засідання без поважних на те причин, справа буде розглянута за його відсутності.

Суддя О. М. Малиновський

В провадженні Бориспільського міськрайонного суду перебуває цивільна справа за позовом Публічного акціонерного товариства «Комерційний банк «Приватбанк» до Чаплюка Олександра Григоровича про стягнення боргу за кредитним договором.

У зв'язку з цим суд викликає Чаплюка Олександра Григоровича у судове засідання, що відбудеться о 16 годині 30 хвилин 17 лютого 2016 року за адресою: м. Бориспіль, вул. Героїв Небесної Сотні, 10, каб. № 7.

Суддя Борець Є. О.

Постійно діючий Третейський суд при ВГО «Союз інвесторів України» викликає Варламову Вікторію Дмитрівну (реєстраційний номер облікової картки платника податків 2388614387) як відповідача та Приватне підприємство «ФІРМА «ФАРМАЦЕЯ» (ідентифікаційний код юридичної особи 20358175) як третю особу у справі № 209/15 за позовом ПАТ «Сбербанк» про стягнення заборгованості.

Судове засідання відбудеться 22.02.2016 р. о 12.00 год. у приміщенні Третейського суду за адресою: м. Київ, вул. Заболотного, 150-А, оф. 8. Явка обов'язкова.

Суддя Яворська Н. М.

Зікеєв Олександр Миколайович, 07.05.1968 р.н., Зікеєва Олена Тадеушівна, 10.07.1972 р.н., останнє відоме місце проживання яких: Донецька обл., м. Іловайськ, вул. Ярославського, буд. 5, кв. 32, викликаються до Добропільського міськрайонного суду Донецької області як відповідачі по цивільній справі № 227/5985/15-ц за позовом Публічного акціонерного товариства «Акціонерний банк «Експрес-Банк» до Зікеєва Олександра Миколайовича, Зікеєвої Олени Тадеушівни про стягнення заборгованості за кредитним договором.

Судове засідання відбудеться 15.02.2016 року о 09.00 год. в приміщенні суду за адресою: Донецька область, м. Добропілля, вул. Радянська, 39А. У разі неявки відповідачів до суду справу буде вирішено на підставі наявних у ній даних чи доказів.

ВІСТІ ЗВІДУСІЛЬ

*На
Хортиці
і коні
лікують*

Євген ЛОГАНОВ,
«Урядовий кур'єр»

УНІКАЛЬНИЙ ПРОЕКТ. У Запоріжжі в межах конкурсу «Ми — це місто» втілюють проект «Природні ресурси — для мого здоров'я». Зокрема на острові Хортиця створили майданчик для проведення занять з іпотерапії — реабілітації їздою верхи на конях. Грант у понад 50 тисяч гривень на реалізацію цього проекту виділило ПАТ «Запоріжсталь».

Організатори проекту обладнали на базі «Хортицького національного навчально-реабілітаційного багатопрофільного центру» спецмайданчик, на якому щодня проводяться заняття для дітей з особливими потребами. Тут уклали спеціальний ґрунт з піску та щебеню, поряд облаштували зону відпочинку, де висадили дерева, встановили гойдалки та лавки. Зараз тут забезпечують комплексну реабілітацію дітей

з усієї області шляхом інноваційних технологій. З кожним малюком займаються за індивідуальною програмою. Разом з іншими процедурами ці заняття дають хороший терапевтичний ефект, який допомагає побороти хвороби, сприяє психоемоційному розвантаженню. Крім їзди на конях, діти спілкуються з ними та вчать ся утримувати тварин. Зараз на базі цього реабілітаційного центру лікуються понад 50 дітей. В центрі відзначили, що пройти лікування може кожна хвора чи просто нужденна дитина.

А мати Героя напекла бійцям печива

Микола ШОТ,
«Урядовий кур'єр»

НАРОДНА ПІДТРИМКА. Волонтерська група «Схід та Захід разом» намагається активно допомагати нашим військовим, які нині боронять українську землю. Днями її представники вирушили вже у 23-й рейд із села Озерна Зборівського району. Як зазначив координатор цієї громадської організації Василь Конько, поставили собі за завдання якнайбільше доправити вантажів у райони, де

чи не цілодобово тривають обстріли. Тож вирішили прокласти шлях передовими опорними пунктами наших армійців, зокрема, через Водяне, Опитне, Станицю Луганську, інші пункти на лінії розмежування військового протистояння на сході країни.

Майже 28 тонн вантажу допомогли волонтерам зібрати підприємці та люди доброго серця з різних районів області. Для бійців повезли військову форму, теплу білизну, флісові та шерстяні шапки, костюми, які не

промокають, дощовики, каремати, берцята тощо. Подбали й про пічки «буржуїки». Постаралися заридити також приладами нічного бачення та прицілювання. Звісно, чималу частину вантажу склали продукти харчування, овочі. Салати для воїнів приготували вправні господині з тернопільської волонтерської спільноти «Бункер-С». А ще вони наліпили та наварили силу-силенну вареників. Долучилися до такої справи, зокрема, й мешканці кількох сіл Бучацького та Борщівського райо-

нів. Придбали також кілька тисяч банок тушкованого м'яса. Певна річ, що про солодощі теж не забули. Примітно, що серед солодкої випічки є й печиво, kekisi, пряники, які спекла Надія Гриценко. Її єдиний син — двадцятишестирічний Володимир загинув торішнього липня під час виконання завдання в зоні проведення АТО. Мати Героя каже, що всі ці місяці плакала за ним. Та все-таки зуміла «зібрати себе докупки». Тепер вирішила допомогати українським воїнам, чим може...

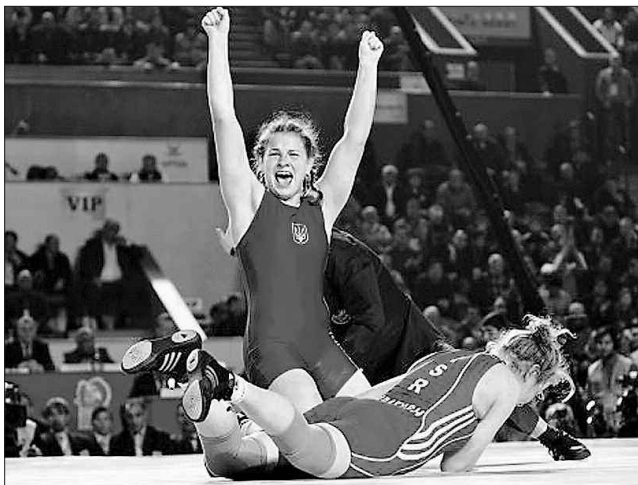
Оксана Гергель зберегла лідерство в борцівському рейтингу

Ганна РОМАШКО
для «Урядового кур'єра»

НАША МАРКА. Об'єднаний світ боротьби (UWW) за підсумками січневих турнірів оновив рейтинг в жіночій та вільній боротьбі.

Чемпіонка світу-2015 українка Оксана Гергель зберегла лідерство у ваговій категорії до 60 кг. Третью в рейтингу ваги до 63 кг стала чемпіонка світу-2014, бронзовий призер чемпіонату світу-2015 Юлія Ткач, повідомляє Укрінформ. У шести вагових категоріях з восьми до «двадцяти» найсильніших входять сім українко, до «десятки» — чотири.

У рейтингу вільної боротьби представлені п'ять українців: 61 кг — 5. Василь Шуптар; 86 кг — 10. Ібрагім Алдатов; 97 кг — 5. Павло Олійник, 9. Валерій Андрійцев; 125 кг — 18. Ален Заєєв.

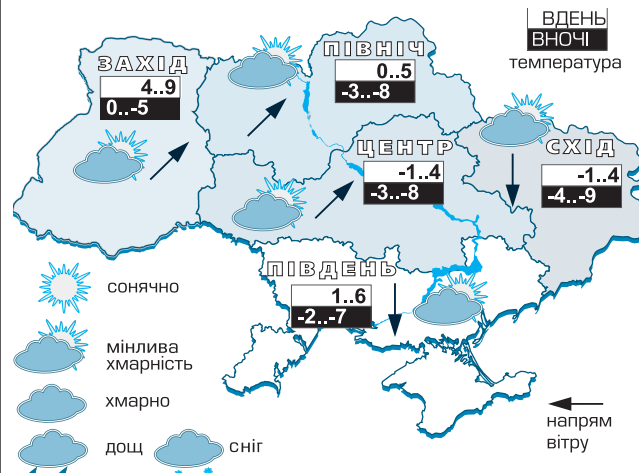

Вага 60 кг, на жаль, не олімпійська, та є категорія до 58 кг...

Українська школа боротьби добре відома у світі, а перемоги наших спортсменів на олімпіадах та світових першостях — найкраще тому свідчення.

Саме тому борцівські федерації з усього світу вважають за потрібне в лютому відряджати свої команди до столиці України.

ПОГОДА НА ЗАВТРА

ТЕМПЕРАТУРА ПО ОБЛАСТЯХ УКРАЇНИ НА 7 ЛЮТОГО

Область	Ніч	День	Область	Ніч	День
Київська	-2 -7	+1 +6	Черкаська	-3 -8	-1 +4
Житомирська	0 -5	+3 +8	Кіровоградська	-3 -8	-1 +4
Чернігівська	-3 -8	-1 +4	Полтавська	-4 -9	-2 +3
Сумська	-5 -10	-2 +3	Дніпропетровська	-4 -9	-1 +4
Закарпатська	0 -5	+6 +11	Одеська	-1 -6	+3 +8
Рівненська	+1 -4	+4 +9	Миколаївська	-2 -7	+1 +6
Львівська	-2 +3	+7 +12	Херсонська	-2 -7	0 +5
Івано-Франківська	-2 -7	+6 +11	Запорізька	-3 -8	-1 +4
Волинська	-2 +3	+7 +12	Харківська	-5 -10	-2 +3
Хмельницька	0 -5	+2 +7	Донецька	-4 -9	-1 +4
Чернівецька	-2 -7	+4 +9	Луганська	-4 -9	-1 +4
Тернопільська	+1 -4	+4 +9	Крим	-3 -8	+1 +6
Вінницька	-2 -7	+2 +7	Київ	-2 -4	+3 +8

Укргідрометцентр

*У Вінниці ініціатива
— заохочувана*

Олег ЧЕБАН,
«Урядовий кур'єр»

НОВАЦІЇ. В бюджеті міста над Південним Бугом видатки друкують з надходженнями, що дало змогу на цей рік передбачити 5 мільйонів гривень на заохочення ініціативи громадян. Саме таку суму виділено на реалізацію програми «Бюджет громадських ініціатив», яка, за словами Вінницького міського голови Сергія Моргунова, є прогресивним документом та орієнтована на залучення пересічних громадян, які мають ідеї і хочуть брати участь у розвитку Вінниці, до процесів управління містом.

В Європі поширена практика, коли жителі подають свої ідеї та проекти на реалізацію виконавчими органами міської ради. Зокрема, подолляни орієнтуються на досвід польських колег. Суть програми в тім, що за ініціативи будь-якого представника територіальної громади міста може бути реалізований той чи той проект. Обмежень в тематиці немає. «Це може бути будь-яка ідея — від культурних і суспільних проектів до заходів з благоустрою, реконструкції територій або об'єктів. Однак на етапі подання проект має сподобатися вінничанам і бути підтриманий мінімум 10 жителями», — зазначив Вінницький міський голова, запускаючи новий механізм співпраці з громадою.

На сайті міської ради створили окремий розділ, де розміщено всю необхідну інформацію щодо програми. Вже надійшли і перші заявки: та чи всі вони будуть реальними для впровадження? Це визначатиме експертна група, до якої увійшли спеціалісти профільних департаментів міської ради, представники громадськості, депутатського корпусу тощо. Кращі проекти розмістять на офіційному сайті міської ради та в Прозорих офісах міста, де кожен зможе проголосувати за той, який йому сподобається найбільше. Таким чином буде сформовано рейтинг. Проекти-переможці, які наберуть найбільшу кількість голосів вінничан, будуть реалізовані коштом «Бюджету громадських ініціатив». Всі зобов'язання щодо їх впровадження покладаються на виконавчі органи міської ради. Водночас автори зможуть на будь-якому етапі знайомитись та контролювати хід виконання.

Цього року в місті планують провести два етапи відбору проєктів. Під час першого визначать, які реалізовуватимуть у нинішнього року, а під час другого вілтку — ті, які у наступному. Щоб встигнути передбачити необхідні для цього кошти. Таким чином програма стане системним інструментом втілення ініціатив містян.